

miamib? ppteraz assimilatus fū
Iō em̄ similitudines multiplicat
vt p multa corporalia vnuz p sua
deat qd̄ ē spūale Ps̄. Tūc locu
tus es in visioe factis tuis et dixi
sti posui adiutoriu sup potētem
h̄ est ergo qd̄ dicit **Ca. vi.**

Post hoc abijt ihs) Hic
incipit agē de manifesta
dōe verbi s̄m ptātem q̄
creatuas trāmutat ad seipm̄ Et
hec ps̄ habet duas ptes In q̄rū
p̄ma p̄mittit miraculū hui? ptā
tis oñsiū In secūda autē ponit
doctrina ex miraculo sumpta ibi
amē amen dico vobis q̄ritis me
nō qz vidistis signa. Adhuc an
teroz istarū p̄cūz diuidit in du
as. In q̄rum p̄ma ponit miracu
lū panū qui sacramentū eucaristie
signat. In secūda autē declarat
suā ptātem ad hoc faciēdū in ele
ctis ibi Ihs̄ autē cū cognouisset
qz venturū ē. Adhuc autē p̄ma
istarū p̄cū in tres diuidit In q̄
rū p̄ma ponitur ea q̄ antecēdūt
hoc miraculū sicut mouēcia ad h̄
qz fiat In secūda ponitur ea que
faciūt ad hui? miraculi p̄fectōez
ibi. Dicit ergo ih̄esus facite homi
nes etc. In t̄cia ponitur cōsequē
cia h̄ miraculū et ip̄m magnificā
cia ibi vt autē impleti sūt. In p̄
ma harū q̄nqz notatur Tangit
p̄mo ncc̄itas miraculi ex pte loci
cōmunis q̄ erat desertū In q̄ escu
lentū et potulentū nō inueniebatur

secūdo tangit ncc̄itas ex pte mul
titudinis que ex vie lōgitudine labo
rauerat et ad loca refectōnis veni
re nō poterat Tercio tangitur ncc̄i
tas ex pte loci p̄p̄rii q̄ motib? an
ctus fuit et aq̄ Ita vt facile discer
fū ad loca p̄p̄ria remeādi nō pre
bebat. q̄rto vero tangitur cōueniē
cia ex pte t̄pis festiui in q̄ aliqd̄
diuinū oñden dū fuit qd̄ cenā fu
turā eucaristie demonstraret q̄nto
vero ncc̄itas describit ex pte sūp
tūū qui aliūde nisi p̄ miraculū nō
suppetebāt. dicit ego p̄mo. Et?
hec: nō quidē cōtinue qz p̄cedēs
factū est in festo p̄tēcostes et tria
sūt totū t̄ps illi? anniv̄sqz ad pa
scha futurū q̄ ioh̄e iā in carcera
to d̄ns in sc̄do anno p̄dicaōis
an̄ pascha hoc p̄fectū miraculū et
ōnia facta illi? anni t̄ra sūt ioh̄es
tū p̄pter hoc qz ab alijs euāgeli
stis vidit illa sufficēter eē desep
ta et nō voluit supflu? esse. tū etiā
p̄pter hoc qz illa suo p̄posito nō
apte cōgruit. istud t̄n̄ ponit qd̄
etiā Math. xii. et Luc. ix. et Mar
ce. vi. cōtinet. p̄pterea qz quedā
ad instructōnem discipuloz p̄ti
necia de potēcia d̄mitatis verbivi
dit ab alijs om̄issa et maxie qz
doctrina cene corporis et sanguinis
eius q̄ ex hoc miraculo orta sunt
ōnis cōmuniter om̄iserāt et ideo
etiā hoc miraculū nō nisi ad hoc
inducit vt locū habeat sequēs in
structio quā verbum̄ incarnatū

principali intēdit Deut. viij. vt
sciatis quō in solo p̄e viuit lō
Sap. xv. nō natūtatū fructū pa
scūt hōies. s̄ sermo tu? dñe q̄ pa
scit oīa. hac ergo de cā inducūt h̄
miraculū ab alijs positū qd̄ facē
nō cōsueuit euāgelista. hoc est er
go qd̄ dicit: p̄t? h̄: nō cōtinuo tpe
s̄ interposita tota estate autūno
a hyeme in cui? sine fecit hoc mi
raculū abijt a tumultu secēdes vt
q̄cūq; docerz discipulos a lōgiz
a tumultu turbas abstraheret.
Mar. vi. v̄ite seorsū in desertū
locū a req̄esate pusillū **Exo. 3.** mi
nabat gregē ad interiora des̄ti a
vidit visionē magnā **Ihs** auto:
salutis vt oīa relinq̄nda docēt
P̄s. Obliscere populū tuū a do
mū p̄ris tui **Gen. xij.** Egredē de
terra tua a de cognacōe tua (trās
maē galilee) nō erat salū s̄ lac?
q̄ iordanis fluētis infūdīt. maē
tū v̄ōf moē hebreoz q̄ oēm cōgre
gacōez aq̄z vocāt mare **Gen. p̄.**
cōgregacōes aq̄z appellauit ma
ria. galilee at̄ vocat qz galilee cī
uitatib? adiacz a ad eas effundi
tur a hoc ē qd̄ dicit (qd̄ ē tyberia
dis) tyberia vocat cītas galilee q̄
in honore a noīe tyberij cesaris ē
edificata a adiacz mari galilee.
trāsijt aut̄ ihs mare illd̄ ad finū
solitudis que vltra lacū fuit sic
dixim? vt docerz mundū qui per
mare significatū transire debere
ostenderet. p̄s. hoc mare magnū

a spaciōsū manib? **Ysa. xxvij.**
Cor impij q̄si mare feruēs qd̄ q̄
escē nō p̄t a redundāt fluct? a?
in cōculcōnez **Causa** aut̄ h̄alis
fuit mors ioh̄is q̄ sibi nūciata fu
it a tūc rabiē herodis in desertū
declinauit nos docēs furorē h̄im
p̄ tpe caute declinare **Mar. vi.**
quo audito discipuli eius v̄enerūt
a tulerūt corp? a? a posuerūt illd̄
in monumēto a cōueniētes apli
annūciauerūt ei oīa q̄ egerant a
docuerāt a ait illis. v̄enite seorsū
in desertū locū a requiescite pusil
lum. Erant em̄ qui v̄eniebāt a re
dibant multi nec spaciū mandu
cādi habebāt a ascēdentes in na
uim abierūt in desertū locū seor
sū. sic ergo a ista de causa abijt i
hoc desertū (a seq̄bat̄ euz multi
tudo) hic tāgitur seāduz. s. neci
tas ex pte multitudinis q̄ exiuit
Mar. vi. a viderūt eos abeūtes a
cōgnouerūt multi a pedestres de o
mb? cītatib? auerērūt illuc a p̄
uenerūt eos. tāta ei erat auditas
audiēdi eū a vidēdi desiderū q̄
obliti p̄p̄oz ad eū v̄ndiqz uenie
bāt **Dan. 3.** Nūc seq̄m̄ te in toto
corde n̄ro a timem? te a q̄rim? fa
ciē tuam. **Ozee. vi.** v̄uēim? seque
mur qz vt cognoscām? dñz: mul
tudo (magna) ex diuersis ḡnib?
a locis. quidā em̄ seq̄bātur vt v̄
bovite istruerēt **Jo. vi.** v̄bavite
e. h. qd̄ ex curiositate vt miracu
lavisa ammirarēt p̄s. v̄ite a vi. o.

dn̄i que posuit p̄digia sup̄ terrā
Tercij aut̄ vt in sexel annis ab
infirmis ab̄ curaretur **Luc. iij.**
Onis q̄ habebat infirmos varijs
lāguorib⁹ ducebāt illos ad ihm̄
qz virt⁹ de illo exibat ⁊ sanabat
on̄is **Qū** vt cū eo reficeretur vel
vbi inuitat⁹ fuit vel vbi ex p̄p̄ijs
vires refecit **Jo. vi.** Queritis me
nō qz vidistis signa s̄ qz mādu
castis ex pamb⁹ **Qū** vt infidia
rent ⁊ capent cū in sermōe vel fa
cto ⁊ accusaret sicut pharisei **Ma
th. xxi.** Magister scim⁹ qz vray
es ⁊ viā dei in veritate doces. **Ex** di
uersis aut̄ causis m̄gna fuit ml̄
tudo q̄ seq̄batur significat aut̄
multitudinem fidelium q̄ seq̄tur cris
tū ad refectōnem eucaristie p̄s.
Oia a te expectat vt des illis escā
i tpe **Causa** aut̄ q̄re seq̄bāt seq̄t
(qz videbāt signa q̄ faciebat) ex
q̄bus q̄dem ad fidē edificabant
q̄dam autē curiositate pascebāt
q̄dā autē inuidetes obseruabāt
Joh. iij. Nemo p̄t hec facere siḡ
q̄ tu facis n̄c. (sup̄ h̄ijs q̄ infirma
bātur) **Nō** em̄ inutilit̄ ⁊ exvami
tate fecit siḡ s̄ necessitatib⁹ ⁊ vtili
tatib⁹ **h̄im** subueniēcia sic dicit
petr⁹ ap̄lus in itinerario clem̄tis
p̄s. **Qui** p̄p̄iat omnib⁹ iniquitati
bus tuis q̄ sanat on̄is infirmita
tes tuas **Luc. ix.** Excepit eos ⁊ lo
q̄batur eis de regno dei ⁊ eos q̄ cu
ra indigebāt curabat **Mat. xiiij.**
Vidit turbā multā ⁊ misert⁹ eis

cuāuit lāguos eorū (abijt ego
in motē ih̄s) qz destū fuit motu
ofū ⁊ in motē abijt vt turbā ou
lis misericordie vndiqz cōfluentē
videre posset ⁊ vt etiā discipulos
turbas aspice doceret ⁊ hic mō s
eminēcia est vite cū gr̄du digni
tatis seu placōmis **Ysa. xl.** **S**up
montē excelsum ascēde tu q̄ euāge
litas syon **Mat. v.** **V**idens ih̄s
turbas ascēdit in motē (⁊ ibi se
debat) vt a q̄scēte doctrina verita
tatis efflueret (cū discipul⁹ suis)
q̄s specialit̄ instruere intēdebat
vt p̄ eos p̄t⁹ ea tot⁹ orbis instru
eret **Eccl. xxxviii.** **S**cribe sapiaꝝ
in tpe v̄ acuitatis **Ozee. ij.** **A**ddu
cam eā in solitudinē n̄c. **E**t attē
de qz qd̄ alij euāgeliste vocāt de
stū **Johes** p̄pter sitū vocat motē
qz ⁊ destū eāt ⁊ motu ofū ⁊ sic dif
ficile recedēdi ⁊ accedēdi p̄bebat
accessuz ⁊ abcessuz (**E**rat autē)
tangit t̄pis cōgruēcia qz in pa
scha futura erat cena sacramenti
eucaristie significās ⁊ ideo cōueni
ens erat ināculum facere ex q̄ do
ctria eucaristie h̄z exordiu⁹ vt suo
tēpe cenātes scirent qd̄ in miste
rio cene significaret ⁊ hoc est qd̄
dicit **Eāt** autē (p̄ximū pascha)
in q̄ ml̄tos optebat ascēdere ille
rosolimā q̄ forte ad ihm̄ cōflue
bant vt cū eo ascenderēt (dies fe
stus) **athonomatice** qz hoc festū
mai⁹ fuit (iudeorū) **Exo. xii.** **E**stei
phase id ē t̄nsitus dn̄i. **p̄. Coz.**

vi. Pascha nrm ymolat? e xps
itaqz epulemur ac (Cu subleua-
set ergo oculos ihs) hic tangit
nccitas nra cui ex pte defect? hu
ptuu qui aliude no suppetebant
Dicuntur autē hic qtuor p muz e
mie respect? in multitudine. secu
dū aut interrogaco ad philippū
ppt instructōez. tū at deuoco ā
dree qd hz exhibētis ad refectio
nē. qrtū autē signuz impfectōis
fidei andree ad totā tātax turba
rū saturacōez. dicit ergo: cū sble
uassz ergo oculos ihs: oculos in
q mie fue. **Mar. viij.** misereor su
p turbā qz ecce iā t duo sustinēt
me nec habēt qd manducēt ac.
Mat. xi. Subleuatis oculis i ce
lū dixit pr xmit hora clarifica fili
um tuū. ps. **Ad te leuavi oculos**
meos q bitas in celis (q vidisset
qz multitudo maxia venit ad eū)
q toā? mundi significabat mul
titudinē ad xpm currete. **Mat.**
vij. multi veniēt ab oriēte q ab
ocidēte q recūbent cū abraham
ysaac q iacob i regno celoz ysa
xlij. ab oriēte adducā semē tuuz
q ab ocidēte cgregabo te dicaz
aqlom da q austro noli phibē.
h em ē gaudiū q finis incarnacō
nis q legacōis eius vt ones veni
ant ad eū. **Mat. xi.** venite ad me
ōnes qui laboratis q qui onerati
estis q ego reficiāz vos (dicit ad
philippū) tāgitur h instructōis
discipuli interrogaco. q dic tria

instructoriā in interrogacōez q inf
rogatis intecōez q pusille fidei in
discipulo instruēdo rñsionē. dicit
ergo: dixit ad philippuz: si qrat
qre philippo poā? fecit interroga
cōez q alijs: due sūt cause. vna q
dem **Cris.** dicētis qz hic apls ru
dior fuit q magis indigēs instru
cōe qd ptz infra. xij. vbi dixit
sic rudis dñe oñde nobis prēz q
hoc in anhabitis dictū est. secu
da causa ē qz philipp? de illis p
tib? fuit vt dicūt q magis de ml
titudine curauit. hz hcc nulla cau
sa eē pbatur. qz q petr? q andre
as de illis ptibus fuerūt q tñ ab
illis nichil qstū fuit: dixit ergo
ad philippū: vt specialit instrue
ret. **Provi. p.** vt detur puulis astu
cia adolecētū aut scia q intellāis
ps. **Declaracio sermonū tuoz il
luminat q intellectū dat puulis**
(vñ ememus) hoc est vñ supe
tit facultas pch cū paupes sim?
nichil habētes (panes) qz i pa
ne est nccitas refectōis nō ei sup
flua curauit dñs. **Eccā. xix.** Im
cū vite hōis aq q panis q vestim
tū q dom? ptegēs turpitudinez.
p. Thi. vi. habētes alimēta q q
b? tegamur hīs cōtēta sum? (vt
māducēt hī) **Videf autē strar
um eē ei qd hic dicit. Mat. xij.**
Accesserūt ad eum discipuli eius
dicētes. desertus est loc? q hora
iā pterijt dimitte turbas vt eun
tes i castella emāt sibi escas ego

discipuli dixerunt hoc dno et no ip
se philippo Ad hoc rndet aug?
dicens qd vtrūqz vez fuit h prius
dixerunt ea q matheus dicit disci
puli dno. et tuc rndit qd ibi dicitur
no hnt necesse quo qd ire et il
lud date vos ill māducare et tuc
specialit dicit philippo h qd hic
dicit Crisostom? tñ dicit qd domi
n? ex benignitate sua sepe pavit
turbas et q aliud miraculum est
istud et aliud qd refert Mathe?
q̄uis i multis concordet et tunc ob
iectio nulla est Dicit ergo volens
erigē philippū ad dimitatis potē
ciā et ideo pmo p q̄stionez eū exci
tat vt cōsiderz qz ex p̄cio nlla emē
di suppetebat facultas Ipse em
tā potēs fuit vt ex q̄wellz pascēt.
et h ē qd sequit ex v̄b euāgeliste
(h autē dicebat temptās cum)
Sz cōtra h itez obiāt **Jac. p.**
Nemo cū tēptat dicat qm a deo
tēptat. ipse em intēptator malo
rū ē et. h ad h dīcēdū q duplex
ē tēptatio. vna ē que ē impulsio
tēptatoris ad illicitū. et temptat
vtrū mouere possit a bono et icli
nare ad casum et sic dicit **Jac. p.**
Vnusquisqz tēptat a cōcupiscē
ciā sua abstract? et illectus et sic
tēptator ē dyabolus q̄ insidiando
circūolat et pmittēdo decipit et
suadēdo blādīt et opprimēdo ra
pit et minādo terret et desperando
frāgit vt dicit bt̄us **Gregori?** su
per iob. habet autē q̄si instrumēta

quib? hoc pfiat cōcupiscēciā et
improbāvolūtātē et alia quibus
in p̄ctm̄ inclināt hōiez sic dicitur
Jac. p. Est autē alia tēptatio ex
p̄m̄iētī accep̄cō et hoc ē duplex sci
licet hōis qui p̄bat seip̄m̄ qd ha
beat in seip̄so. **Coz. xi.** probet
autē seip̄m̄ homo et sic de pane il
lo edat et de calice bibat. alia est
tēptatio dei q̄ nō de? sibi exp̄m̄ē
tū accipit. h̄ p̄cō? hōm̄i de se v̄l
de alio exp̄m̄entū faciūt. qz p̄dest
hōm̄i aliquādo vt seip̄m̄ cōgno
scat vt vel magis de se cōfidat v̄l
magis hūiliet p̄s. **Proba me do
mine et tēpta me v̄re renes meos
et cor meū et vide si via iniquitatis i
me ē h̄ ē fac me videre v̄l alios et
sic tēptauit abrahā **Gen. xxi.** sic
etiā h̄ tēptat philippū vt imbecil
litatem fidei sue cognoscat et fidē
ōipotentie verbi accipiat **Dic er
go dixit. Dic tēptans eū. (Ipse)
xp̄us vt de? (sciebat) et ideo non
sibi h̄ discipulo itēdit facere pro
bacōis exp̄m̄entū **Gen. xli.** iam
nunc exp̄m̄entū v̄ri capiā. sapi.
v. **Deus tēptauit illos et inuenit
eos dignos se (qd essz factuz?)
ex potēciā sue dimitatis sine pre
cio facultatū t̄renaz. **Actu. v. Ar
gētū et aux non ē michi et. p̄sa.
lvi. Venite et comedite absqz ar
gento et absqz vlla cōmutacōne.
(R̄ndit et philipp?) p se et p̄ oī
bus alijs ex pusilla fide quā ad
huc habebāt apli. (ducentorum********

denariorū) empti (panes nō suf-
ficiunt eis) putabat em̄ p̄cio em̄e
dos esse panes et p̄ciū tātū forte
habebant in loculis iude vt q̄dā
dicunt et ideo quātitate hui⁹ pre-
cij exhibebant **Marc. vi.** Eūtes
emam⁹ ducentis denarijspanes
et dabi⁹ eis māducare (vt vnus
quisqz modiciū quid) min⁹ q̄ re-
ficiēde sufficiat necatī (accipiat)
in manū pot⁹ q̄ discumbat ad
manducandū **Luc. ix.** Nisi forte
nos eam⁹ et emamus in omnem
hāc multitudinē escas. **Sz** tūc
queritur quare hāc questionem
nō fecit pot⁹ iude q̄ loculos hēbat
et p̄cia portabat q̄ philippo **Ad**
hoc dicendū q̄ in veritate quīs
domin⁹ p̄pter presentem iusticiā
elegerit iudam tamen ab im̄cio
sciebat q̄ ipse euz traditur⁹ erat
et ideo instructōis sue questioe⁹
ei non faciebat qz inutile fuissz et
docuit nos q̄ in electōib⁹ nr̄is
nos debem⁹ in homine cōsiderare
quid est in presenti et non quid
erit in futuro qz hoc scire non pos-
sumus **Ecc̄. vij.** Considera ope-
ra dei q̄ nemo corrigē possit quē
de⁹ despicit (Dicit ei) ihesu (vn⁹
ex discipulis eius) Tangit hic
tercium andree scilicet deuocōem
qui maiorez q̄ philippus habu-
it fidem nō tamen sufficientem:
et dicit ei ihesu vn⁹ id est vnicus
qz deuocior **Joh. p̄mo.** Vnus ex
duob⁹ qui audierant a iohāne et

secuti fuerant dominū (andreas
frat symōis petri) qui iā p̄ fidez
licz insufficientē pabulo doctrie
domini r̄ndebat (Est puer vnus
hic) vel ex discipulis vn⁹ vel ali-
quis de turba sibi notus et dño
deuot⁹ qui qd̄ habuerit facile of-
ferret in obsequiū dño. **ij. pati.**
vlt. que de manu tua accepim⁹
obtulim⁹ tibi **Red** cōtra hoc vi-
detur qd̄ dicit **Matth. x.** Nichil
tulentis in via vobiscū neqz sac-
culum neqz peram. **R̄n̄sio** dicendū
q̄ hoc dictū fuit apl̄is in p̄dica-
cōem missis. **Sz** modo fuerāt de p̄-
dicaōe reuerfi et in solitudinem
uenerāt tarde et ideo aliq̄s noctur-
nam cenam secuz portauerat qd̄
domin⁹ permisit p̄pter hoc q̄ ad-
huc erāt imp̄fecti (qui habz qn̄
qz panes) ex quibus cor confor-
tetur pot⁹ q̄ venter saturetur
(ordeaceos) ne delicati eē credā-
tur quia ordeum grossum et aspe-
rum pot⁹ est cibus iumentorū
q̄ hominū **Ysa. xxx.** Pulli asino-
rū cōmixtum migma comedent
et sicut in area ventilatū est mig-
ma autē est ordeum cū palea **En**
solt. **Nos** q̄ voluptati attēdim⁹
qui cupiscēde vacam⁹ discam⁹
qd̄ comederūt illi mirabiles et ma-
gni viri et quātitatez eoz que in-
ferebantur et qualitatem et vtili-
tatē mente eorum attendamus.
Amos sexto Qui comeditis ag-
nū de grege et vitulos de medio

amēti-bibentes in pbia vīnū a
optimo vngento delibuti non cō
paciēbantur sup contricōne Jo
seph (a duos pisces) q̄b? p dul
coramēto vtebant cōtra panis
asperitatē a erāt eis pisces p pul
mento Joh·xxi·puei nūq̄d pul
habētis? Moraliter simul a alle
gorice a anagogice faciē? qui
q̄ paēs: penitēcie·doctriē· a re
fectiōnis eterne Penitēcie quin
q̄ sūt panes·panis opūctiōnis
ex cōsideracōne p̄cti·panis affli
ctiōnis ex cōsideracōne passiōnis
xp̄i Panis opūctiōnis ex confideā
cōe defed? proximī·panis timo
ris a tremoris ex cōsideracōne fu
turi supplicij·panis suspirij a de
uocōis ex cōsideracōne dilacōnis
p̄m̄ De p̄mo dicit in p̄s·Ciba
bis nos pane lacrimarū aē·ij·
Reg·vltio·Mittite virū istum i
carcerez a date ei panem artum
a aquam breuē Iste panis s̄buer
tit castra dyaboli Judic·vij·Vi
debat michi panis s̄bāneriā? ex
ordeo volū a in castra madyan
descendere nūq̄ peruenisset ad ta
bernaculū percussit illud atq̄ s̄b
uertit a terre fundit? coequauit·
De secundo pane dicitur deut·x
vi·septem dieb? comedes panē
afflictiōnis absq̄ fermento quo
niā in pauoē egressus es de egip
to vt memineris diei egressiōnis
tue de egipto om̄ibus diebus vi
te tue De tercio eccl̄·xi·Mitte pa

nē tuū super transeuntes aquas
a post multa tēpora inuenies euz
Transeuntes aquas sunt paupe
res Ysa·lxij·Frangē esuriētī pa
nē tuū De quarto pane thob·ij·
Manducauit panes cum luctu a
tremore memorās illū sermonē
quē dixit dñs per Amos p̄phetā
Dies festi vestri auertentur in lu
ctū De quinto pane in p̄s·Fuerit
michi lacrimę mee panes die ac
nocte Omnes isti panes sunt or
deaci? Ideoq̄ sunt cū amaritudi
ne s̄upti Pisces autē duo sūt spes
venie a dulcedo vite eterne quaz
penitēcia restituit Ezech·xli·vi·
Ert pisces multi satis Isti enim
sufficiunt a satis sunt ad peniten
ciam peragendam Panes autē al
legorice sunt vt dicit glosa quin
q̄ libri moysi·ordeaci? p̄pter s̄re
duriciā reficiētes tamen spūali
ter intellectu·p̄·Coz·xiiij·Malo
quinq̄ verba in ecclesia loqui s̄e
su meo vt alios instruam q̄ de
cē milia verborū in lingua·duo
autem pisces sunt vt dicit glosa
dulcedo p̄phie a dulcedo psalmo
rum Luc·xxiiij·Oportet impleri
ōnia que scripta sunt in lege mo
ysi a prophetis a psalmis de me
Anagogice at panes ad quos
suspiramus a ex quibus reficiām
in etermitate eciam quinq̄ sunt
Vnus est presēcia dei Phil·p̄·
Cupio dissolui et esse cum cristo
multo magis meli?·ij·Coz·v·

in mensa dei. **p. Cor. iij.** Animal
homo non percipit ea que sunt spi-
ritus dei **Phil. iij.** quorum deus ve-
ter est et gloria in confusione eo-
rum qui terrena sapiunt. homines enim
sunt qui non minus verbum dei
esuriunt quam cibum sumunt corpo-
ralem **Aug.** non solum vobis fau-
ces fumant cibum. sed et aures esu-
riunt verbum dei. discumbere: quod est
cenandum quando sessio fit como-
da ut ex labore fatigationis inter-
dum cibus sumitur membra quie-
scant **Gen. xviii.** Ponam bucellam
pans et requiescite sub arbore pisa-
cipis **Reficite lassum** hoc est meum
refrigerium (Erat autem fenulum multum
in loco) in quo fatigati per tridu-
um poterant habere quietis como-
dum **Alit** autem fenulum carnes signifi-
cat **Ysa. xl.** omnis caro fenulum nec ad
mensam dei digne sedere poterit qui
carnes per servitutem spiritus non
subiciat. **p. Cor. x.** castigo corpus
meum et in servitutem meo redigo
(Discubuerunt ergo viri numero
quasi quinquaginta) propter pueros
et mulieres **Math. xiiij.** mandu-
candum autem erant quinquaginta viro-
rum exceptis paruulis et mulieribus
Mar. vi. Erant autem qui mandu-
caverunt: quasi quinquaginta viro-
rum **Luc. ix.** Erant autem viri quasi quinquaginta
milia et notant debere esse viri qui
manducant cenam dominum non in co-
cupiscentiis emolliti sicut femine
nec puerile sensum habentes sicut

pueri **De primo dicitur hebr. xiiij.** Habe-
m? altare siue mensam de quo edere
non habent potestatem qui tabernacu-
lo deseruiunt hoc est corpori sicut
ibi dicitur glosa **De secundo dicitur**
hebr. iij. perfectorum est solidus
cibus eorum qui per consuetudinem
exercitatos habent sensus ad di-
scernendum boni et mali. sic ergo se-
si et virtute mentis debent esse vi-
ri qui cum domino manducant **Dicitur**
autem quasi: ut notetur quod si pauci
plures erant vel pauciores quod scrip-
tura minucias non curat: quicquid autem
milia dicuntur quod quinquaginta pertinet
ad quinquaginta sensuum delectationes.
millenari? ad virtutis cubicam
perfectionem qui surgit ex denario
sicut ex radice denari? ergo ad de-
calogum quadratum ad virtutis
quadraturam scilicet prudentie for-
titudinis iusticie et temperantie. **Dicitur**
autem duplex denari? scilicet in se-
 et denari? in quadratum est quod vir-
tutis modum accipiat denari? quod
aliter non habet boni rationem et to-
tius ductus in formam caritatis fi-
ne qua nichil est meritorium sicut
enim dicitur **p. Thi. p.** Quod finis pre-
cepti est caritas de corde puro et con-
scientia bona et fide non ficta. quod sic to-
tum impletur caritate. sic ergo sunt
quingenta (Accepit ergo ihesus
panes) **Tangit modum qui perfectum**
est a domino istud miraculum **Dicitur** er-
go: accepit ergo ihesus panem ut
tactu siue manus virtus in panem

figurat anime precium (vt autē
impleti sunt) Tanguntur hō cōse-
quencia que faciunt ad miraculi
magmitudinez. **D**icuntur autē hic
duo scz signa magmitudinis mi-
raculi a magmitudo p̄conij d̄mi.
De p̄rio dicit tria-implecōez esu-
riēciuz. preceptum collectōnis su-
perfluozū a q̄ntitatē remanēciuz.
Dicit ergo: vt autē impleti sunt:
esuriēci a lassitudinē a laborē a de-
siderio satisfaciētes. **L**uc. p̄. **E**suri-
ētes impleunt boīs. **P̄s.** **M**andu-
cauerunt a saturati sunt minimis a
desideriū eoruz attulit eis. **p̄.** **R**e-
ij. **F**ameliā saturati sunt. **L**uc. ix.
Manducauerūt ōnes a saturati
sūt. **P̄s.** **R**epleti sumus mane mi-
sericordia tua a exultauimus a de-
lectati sumus. (**D**ixit discipulis su-
is) vt instruerz vt turbas etiā tē-
porali s̄bidio cū possent tēpōē in-
digencie pascere deberēt. **J**oh̄is.
vltio. **P**asce oues meas. (**C**olligi-
te que sup̄auerūt fragmenta ne
peāt) **Q**ueis quae d̄ns sup̄flua
ministrat cū hō vicū quoddaz
dicatur. **A**d hoc d̄cōdū q̄ nō est
vicū sed virtutis largissime idi-
cū quādo superfluū uertitur ad
utilitatē pauperū sic hic. **R**ee. ix.
Comeditē pinguiā a bibite ml̄
fum a mittite partes eis qui non
ip̄arauerūt sibi. **H**ūc em̄ moduz
adhuc tenet d̄ns qz habentibus
agros multo plus ministrat q̄ i-
digeant vt habeāt vnde tribuāt

paupibz. **L**uc. vi. qd̄ super ē da-
te elemosinas a ōnia mūda sunt
vobis. ideo em̄ precepit colligivt
collecta paupibus distribuere.
P̄s. disperfit dedit paupibus.
hec autē collectio facta ab aplis
vt dicit glosa significat illa sub-
tilia sacramēta q̄ a simplicibz in
presenti capi nō possunt q̄ aplis
colligenda cōmittunt qz per pa-
nez significat panis verbi dei p̄-
cui? rudimenta pascuntur simpli-
ces a per eius s̄btilia p̄lata illumi-
nant ad fidei defensionē a edifica-
cōez. **p̄.** pet. iij. **P**arati ōni poscen-
ti vos reddere racōez de ea que in
vobis est fide a spe (collegerunt
ergo a impleuerūt duodecā cophi-
nos fragmentoz.) **C**ophin? est
sp̄orta maḡ suspēsa in brachijs
in dorso portat sic ea in q̄ sim? a
purgamenta portantur de plateis
a sic patet q̄ superabūdācia ex-
crent panū quinqz in effectū sa-
turitatis a sup̄fluitate remanēti-
um in q̄ fiḡtur q̄ semē qd̄ semi-
nat quis in elemosinā in paupe-
res in premio a h̄ superabūdāt
a i futuro excreset in imensum.
ij. **C**oz. ix. qui autē am̄ministrat se-
men serēt a panē comedēt p̄sta-
bit a multiplicabit semen v̄m a
augebit icremēta frugū iusticie
v̄ie. **J**ac. p̄. **D**at oibz abūdāter
a nō ip̄ropeāt. **M**ath. xiiij. **T**ule-
rūt reliquias duodecā cophinos
fragmentoz. **ij.** **R**e. xvij. **V**ona

farine nō deficiet nec lechit? olei
minuet. **iii. Reg. vi.** Illi offere
bāt vasa et illa infūdebat (ex quī
qz panib? ordeaceis) qui q̄si pri
mū semē fuerūt in manib? xpi si
cut p̄mo dixit **Gen. i.** Crescite et
multiplicamini et replete terram
ordeaceis qz hic panis delicatus
nō est gustand? s̄ in futuro **Da
miel. ix.** Panē desiderabilē n̄ cōe
di. **ps.** Cimerē tanq̄ panē mādu
cabam et oculū meum cum fletu
miscēbam (qui superauerāt) in
paup̄z sustentacōez (hīs q̄ mā
ducauerāt) **Job. xxix.** Si come
di bucellam meaz solus et nō cōe
dit alien? ex ea. **Dicit autē h̄ Cri
sost.** qz magis miratur qz cophi
m̄ superexcrecentes saturitati cōe
dentiū excreuerūt ad numerū apo
stolorū q̄ qz int̄itum panes sūt
multiplicati **Et dicit qz inuit sen
sum spūalem.** qz scz de reliquijs
vertorū xpi que p̄ quīqz panes si
gnant̄ excrecit doctrinā aposto
lica in saturitatē mūdi **Ysa. xxij.**
Nō odentur neqz reponentur qz
hīs qui surrexerūt corā dño erūt
mercedēs eius vt comedant vsqz
ad saturitatē vestiāturqz vsqz
ad vetustatē **Ad hoc em̄** congrega
ta sūt supflua ecclē (**illi ergo ho
mīes**) aliquid de racōne habētes
(cū vidissent) potēciā dīmā p̄ ef
fectū pbātā. p̄ hoc em̄ ad fidē fu
erūt edificati (q̄ fecerāt signū) i
quo se deū eē pbauit **Jo. v.** nisi si

gna et prodigia videritis nō credi
tis (dicebāt) deū magnificātes.
(qz hic est vere pphā) de quo d̄r
Deu. xviii. pphā suscitabit vobis
dñs de frīb? vestris tanq̄
me audietis eū (qui ventur? est i
mundū) s̄m dictū legis **Et vidē
tur eē dubiū qd̄ dicit.** qz xps cō
prehensor fuit et p̄ specie facie ad
faciē deū vidit. pphete autē vidēt
in speculo et ista visio nō agnuit
cōprehensori ego xps nō ē pphete
ta. **Ad hoc dicit possēt qz xpus in
veritate pphā nō fuerit s̄ cōprehensor**
et dñs pphaz. s̄ turbe hoc dixerūt
imp̄fectam fidem de ipso hñtes.
nō em̄ crediderunt ip̄sū esse deū
s̄ aliquē dīmū et pphā p̄ quo
deus ista magnalia facerz. **Pōt
etiā dicit qz domin? i deuteronomio
pphā se suscitaturz p̄misit qz il
le fuit iohes baptista qui pl? q̄
pphā fuit** **In hoc em̄ qz inspiraci
onē dīmāz habuit pphā in h̄ qz
nō in futurū pdixit.** s̄ in p̄nti iudi
cabat fuit pl? q̄ pphā **In hoc au
tē qz legis p̄missa ad grām exhi
bitam terminauit et terminataz
eē ostendit fuit finis et terminus
pphetarum** **Math. xi.** Lex et pphete
vsqz ad iohānem baptistam
Mat. xi. pphaz et pl? q̄ pphā.
Lu. i. Tu puer pphā altissimū
caberis et sic fuit et t̄m n? pphaz
et pphā p̄missus i lege. tūc dicit?
qz tria sunt q̄ ppheta cōstituunt
substantialia prophete quorum

vnū ē inspirācio dīma. secunduz
autē enūciācio de futuro. terciū
autē est immobilis veritas q̄ est in
vtroq; scz in enūciāciōne et in inspi
racōe et nō dī xp̄us p̄pheta nisi q̄
ad terciū. qz immobile est ōne qd̄
xp̄s enūciat. math. vii. Verba
mea nō trāsibunt. ps. In eternū
dñe permanet v̄bū tuuz. sic ergo
dicūt: hic est vere p̄pheta: a verita
te immobilitatis dictoz suoz.
Luc. xxiij. Qui fuit vir p̄pha po
tens in ope et sermone corā deo
et ōmī populo: qui r̄turus est in
mūdū. **Aggei. ij.** veniet desideat?
ōmib; gentib; et replebit glōia
dom; domini **Joh. iij.** dñe vt vi
deo p̄pheta es tu. hoc enī fuit di
ctū turbar. **Math. xvi.** quem di
cūt homines esse filiū hominis?
Et r̄nderūt discipuli: alij **Johan**
nē baptista. alij vero **Ihēmiam**
alij **heliā** a vnū ex p̄phetis. **Ihe**
fus ergo cū agnouisset. **Hic** in
cipit ps in q̄ in electis turbe et di
scipul; domini; oñdit suā potesta
tē ad faciendū ōnia q̄ vult vt qui
eū p̄phetā esse dicebant. nūc fidē
deitatis eius accipiāt. Diuiditur
autē hec ps in tres ptes. In q̄rū
p̄ria oñdit q̄liter deuētum ē ad
hoc miraculū. qd̄ tria in se cōtinz
miracula. In secūda poitur mira
culorū istorū perfectio ibi: mare
autē magno vento flāte exur. In
tercia autē poitur ammirācio ex mi
raculo illo cōsequens ibi alterā au

tē die turba que stabat. In p̄rio
autē istorū dicūtur tria scz q̄lit do
mini; a discipulis est sepatus. q̄
liter discipuloz ex impio dñi na
uigio p̄ciāt? est recessus. et q̄liter
impulsus nauis ex tēpestate cō
nauim est exort? **Dicit** ergo: **Ihe**
fus ergo: qui p̄anes multiplica
ueāt: cū agnouisset: signis exteio
rib; sensibilit: cognouit: qd̄ sēp
i sapiētia sue dimitatis presciuit
Eccā. xxiij. domino deo anteq̄ cre
arentur omnia sūt cogita. sic et
post p̄fectū maifesta sūt oīa (qz
r̄turi erant) illi qui māducaue
rāt (vt taperēt eū). **Novit** enī eos
vt dicit **Crisostom;** qz tam facili
ter multos p̄ciāuit et ideo ab ip
so ociosa et resoluta; et castrimar
ginosa putabāt ducere vitā quā
ōmib; abundarent et nichil labo
ris vel impēsar; impēderent et ideo
corruptā eoz noueāt esse intēcio
nē (vt facerēt eū regē). **Videbant**
enī qz non oporteret qz p̄ ipso ar
ma fumerent. qz seip̄s ab oib;
posz defēdē et hāc resoluōez di
n; i eis detestabat. qz mala fuit
q̄uis enī ip̄e rex esset terren; he
reditarie successiomis et celestis a
p̄ie. **Ps.** Ego cōstitutus sum rex
ab eo sup syon mōtē sanctū eius
p̄dicās preceptū eius. **Ihē. xxiij.**
Regnabit rex et sapiēs erit. **Luc.**
p̄. regnabit in domo iacob inef
num et regni ei; non erit finis q̄
uis in q̄ ita fuit rex tñ nō cōsenti

ens resolute oīofitati a gulo sita
ti eorū (fugit) ab eis. qz q̄uis bo
num uellent tamen non beneuolu
erunt **Joh. xix.** Regnum meū nō
est de hoc mundo. **Aug.** fugit ca
stus cum euz uoluerūt facere regē
ōmnia em̄ bona terrena cōtempnit
homo xp̄us ut cōtemnenda mon
straret. omnia mala sustinuit ut
nec in illis quereret felicitas nec
in istis timeretur adūfitas (itez
i mōtē ip̄e sol?) a q̄ iā turbā recel
serat a solitari? erat. mōs em̄ sibi
op̄tebat qui mōs fuit eminēcia
q̄dē nature dignitatis a sanctita
tis. p̄s. **Mōs** in quo bñplacituz
est deo habitare in eo. **De eminē**
cia dignitatis **Ysa. ij.** Ent mōs
domus domini in uertice mōciuz
De monte sādītatis **There. xxxi.**
Bñdicat tibi dñs pulchritudo
iusticie mōs sanct? Ita ergo con
gruent fugit ad mōtē a gradias
actus patri de bñficio a oratu
rus pro turba a discipulis ut da
retur eis fidei iam inchoate ople
mentū a ut ostenderet se longe a
discipuloz nauigio a ideo in mō
tem ascendit ne alibi in ripa ma
ris putaretur accepisse nauigiū.
(ut autē sero factum ē) ecce secū
dū in quo ostēditur qz discipuli
eius suo impio sine ip̄o inceperūt
nauigiū. dicit ergo: ut aut sero
factū est: hoc iō dicitū est ut scias
post ōnes remānisse. qz discipulo
nū nauis ultio fuit sepata a ripa

a in illa nō fuit (descēderūt disci
puli ei? ad mare) ex impio dñi.
Math. xiiij. **Stati** cōpulis illos
ascēdere in nauiculā a p̄cedere cū
trās fretū donec dimittēt turbas
(a cū ascēdissent naui) s̄m p̄cep
tū dñi nauigātes (uenerūt) h̄ ē x̄i
re iceperūt (trās maē i capharna
um) h̄ ē tūllatū illō genasacth
qz tyberias i alteā ripa sita ē uel
trī lacū nauigātes p bethsaya dā
tādē uenerūt capharnaū ubi descē
dētes de naui dimiserūt nauigā
onē a sic soluit d̄rietatē q̄ uidet ēē
inf luca q̄ dicit qz uenerūt bethsaya
dā a ioh̄ez h̄. nec statū uenerūt ca
pharnaū. s̄ x̄i re itēderūt nauigio
i nauigādo trās eūte lora uespaz
(a tēbre) noctis a nubiu (iā fōē
erāt) tū ex nocte tū cē ex nubib?
obscurātib? aerē a iō iam oblata
eāt nauis uia ad miāculū **Joh.**
xi. q̄ ābulat i tēbris ne. q̄ uatre
noz. **ij.** me minauit a adduxit i
tēbras a nō in lucē (a nō uenerat
ad eos ih̄s) saluāōis p̄nciā q̄ ē
cā saluti nauis sicut absēcia ei?
causa est piclitacōis nauis **Rui.**
xiiij. si non tu ip̄e p̄cedis nos ne
educas nos de loco isto **Mat. xxx**
ij. dñs sol? dux eius fuit a nō eāt
cū eo deus alien? (mare autē ma
gno uento flāte) tangit miraculū
Dicit autē q̄tuor. In q̄z p̄mo tan
gitur in quo factum est miracu
luz. In secundo tangitur saluato
ris sup elementa dñum **Tercio**

tangit eoz qui erāt i periculo saluatoris saluātis auxiliuz **Quar**to tāgit qliter sine inora attigerunt salutis portū. dic ergo: **Ma**re aut stagni illi? magno vento flāte qui in nocte ppter frīg? noctis forciōr erat (exurgebat) in undās **Ione-p.** mare ibat et in tumescebat sup eos **Math. ix.** Ecce motus magnus factus est in mari ita vt nauicula opiret fluctibus? (cum remigassent ergo) - sed cūdū est in quo p̄rio tāgit locū i quo ondit dominū sup elemēta **Cum** ergo remigassent per lacū (q̄si stadiaviginti quiq; a triginta) hoc ido dicit qz circa h̄ fuit et scriptura de minucijs non curat. hūc autē locū sic diligēter mēsuratū a tyberide designat. qz ibi eāt maior maris pfūditas et maius piculū (videt ihs̄ m̄ abulātem supra mare) nō tñ cognouerunt qz dñs ihs̄ erat **Ps.** in mari victue q̄c. **Math. xiiij.** Nauicula in medio mari iactabat fluctibus **Erat** em̄ eis v̄etus cōtrari⁹ et ideo abulabat sup maēvt dominium suū super elemētū liquidū et sup aerē eū habere cognoscerēt et in om̄i piculo salutis sue firmā sp̄e in eo haberēt et ideo dicit (et p̄ximū nauī fieri) **Ysa. xliij.** Cū per tñheris per aq̄s tecū ero et flūia nō operient te **Ps.** Prope est dñs n̄ om̄ib; h̄is qui tribulato sunt corde (et timuerūt) **Math. ix. do**

mine salua nos: perim? **Math. x. iij.** vidēs vero v̄etiv̄ alidū venientē timuit et cū cepisset mergi q̄c. **Ione-p.** Timuerunt viri timore magno (Ille autē dixit eis) scz saluator qz tunc tēp? eāt qz alloquēs solācēt eos qz fatalima putauerūt **Math. xiiij.** vidētes eū supra mare abulātē turbati sūt dicētes. qz fatalima est. et pre timore clamauerunt et statū locutus ē ihs̄ ad eos (nolite timere) habete fiducia qz ego sū et hoc est qd sequitur (ego sū) q̄si diceret ego sū qui stabile esse et in eternū habeo et ideo etiā in liquidis sto elemētis. defluētib; em̄ h̄is q̄ circa me sūt ego sū stans ego idē ipse sū **Ps.** Tu idēz ipse es et am̄i tui non deficient. nolite timere qz in mea permanēcia nō peribitis et in hoc intelligitur qz statū facta est trāquillitas qd est scādū miraculū **Math. ix.** Surgēs ihs̄ i perauit ventis et mari et facta ē trāquillitas maḡ **Ysa. lxiiij.** eduxit eos per abissos q̄si equū in deserto impingētē (Voluerūt) quoqz apli (accipē eū) saluatore (i nauim) sicut causā salutis nauis. h̄ cōtrariū hui⁹ dicit videt **Math. x. iij.** Dñe si tu es iube me venē ad te sup aq̄s et extēdit manū et ap̄prehendit eū **Rñsio** dicēdū qvtrū qz fuit **P̄rio** em̄ i nauim voluerūt recipere eū et cū veniret petrus venit ad eū supra mare et cū eo ad

ripam ad aquā venerat an̄ eum
ihesus. tamē **Crisp.** dicit q̄ aliud
hic et aliud in matheo narrať mi
raculū q̄uis in multis cōueniant
(et statim nauis fuit ad terram
ad quā ibant) qđ iam terciū est
miraculū. qz sine more dispendio
quā tēpestas facere cōsuevit vene
runt ad portū. **Ysa.** lxxiiij. Eduxit
eos de mari cū pastořib⁹ gregis
sui. **Job.** xxxviij. hucusqz venies
et nō pcedes amplius et hic cōfrī
ges tuñtes fluctus tuos. Est at̄
questio quorūdam hic de miracu
lo illo p̄mo qđ dñs gr̄ui mole cor
poris sup liquidū elemētū ambu
lauit vtrū hoc fuit ex hoc qđ ele
mentū solidū fecit aut ex hoc qđ ele
mento liquido remanēte corporis
gloriosi spūalitatez et agilitate as
sumpsit vel vtroqz modo. Et vide
tur bt̄us **Grego.** p̄mā pte diuifi
onis asserere. qz dicit qđ mare se
sub pedib⁹ suis calcabile p̄bit.
et m̄gī. **Hugo** de sancto victore
dicit secūdu qđ dñs tūc vites du
as spūalitatez et agilitate ad tē
pus assumpsit sicut claritatez as
sumpsit in monte trāfiguracōis
et impassibilitate in die cene qñ
corpus suum ad māducandum
exhibuit. s̄ videtur hoc om̄ia non
eē de intencōe euāgelij. qz p̄ istō
miraculū intēdit ostendere qđ de
creaturis facit quod vult. vt dicit
Ambrosi⁹ sed hoc non ostenderz
si sup calcabile elemētum ambu

laret nec aliquod esset miraculū
si spirituale et agile corpus super
liquidū ambularet et ideo sine p̄
iudicio dico qđ nec in elemento
nec in corpe aliquid effectat quod
de natura vtriusqz fuit vt veritas
simplex simpliciter operaretur et
nichil fingeret. Sed quodaz fe
cit miracula vbi miraculose red
didit nature corrupte organum
et potēciā et tunc illa natura na
turaliter operabatur per natura
le suū instrumentū sicut quando
claudis reddit gressum per resti
tutam tybiam et cecis visum per
restitutum oculum et h̄mōi. In q̄
busdam autem maioribus mira
culis adhibuit actum sine poten
cia vel cum potēcia ad cōtrariū
sicut erat virginis partus et tale
miraculum in argumentū data
tis fecit h̄ qñ sup liquidū manēs li
quidū ponderoso corpe ābulauit et
petz ābulare cōcessit et h̄ intēdit
euāgelium ioh̄is qui semp aqu
limis oculis verbi datatē mitē
ostendere. Ex hoc iterum patz qđ
cōsuevit queri de historia p̄ce
dente. Vtrum scilicet dominus ml
tiplicauit p̄ces nouam materiaz
creando vel materiam elementa
lem in formam panis inuisibili
ter inducendo vel i seipsis nichil
penitus creando vel factum indu
cendo. q̄uis enim quodlibet isto
rum trium salua fide catholica di
ci posset. tamē probabilius dicit

dicat q̄ nichil addendo panes in
seiphs multiplicauit nō quidez
extēdēt vt quidā dicūt. s̄ multi
plicando ad libitū in sue deitatis
argumētū et hoc maxime ap̄etit
s̄m crisostomum qui dicat q̄ ali
ud fuit miraculū panū factū hic
et in alijs euāgelistis **Johes** enī
sēper intēdit deitatis potēciā in
verbo incarnato demōstrare. **Al**
tera autem die. **Hic** cōueniēter
post miracula tria ponitur mira
culū illud q̄ sup vndas ābula
uit magnificētia **Et** dicūtur h̄
tria sc̄z argumēta veritatis mira
culi **In**secuācio turbe post x̄pm q̄
fecit miraculū et questio amiracō
nis **Argumēta** veritatis sūt duo
quoz vnū sumit ex cōiecturis et
alter ex nūcio veritatis **Cō**iecturē
autē sūt due vna q̄dē quā dicat:
Altera die post noctē in q̄ ābula
uerat **Ihs** supra mare et discipu
li fuerūt picitati (turba que sta
bat trās mare) i loco vñ nauiga
uerāt discipuli (vidit) comiectu
rādo veritatē miraculi (q̄ nauicu
la alia n̄ erat ibi) i ripa vbi disci
puli nauim ascēderāt (nisi vna)
Si enī alia fuisset posset estima
ri q̄ in illa ihs trāsuisset (et q̄)
in illam vnicā (nō introisset ihs
fuis cū discipulis suis) **sap̄. xiiij.**
Ostendis q̄mā i om̄ib⁹ potēs es
saluare. etiā si sine rate aliq̄s ad
eat maē (s̄z soli discipuli ei⁹ ab
issent) **Hec** ē secūda veritatis cō

iecturā. q̄ sic solus noe cū fami
lia sua saluat⁹ est **Ita** sola fami
lia x̄ saluat⁹ i vndis. nec ali⁹ sūt
cū eis. **sap̄. xiiij.** **Spes** orb̄ terra
rū ad ratem cōfugiēs misit secu
lo semē natitatis que manu tua
gubnata est (alio vero supueneb̄t
naues a tybernade) **Secundū** ē
in quo cōtinetur nunciū veritatis
(**Juxta** locū vbi manducauerāt
panes) multiplicatos in quinq̄
milia hominū (grāas agentes dō)
Prīa **Thi. iij.** nichil in mūdum
q̄d cū grāciar actōne perāpitur
Ps̄. **Edēt** pauperes et saturabun
tur et iste naues idez nūciaue
rūt q̄ sc̄z dñs ihs sine adimmi
culo nauis mare trāsierat (**Cum**
ergo) istis comiecturis et nuncijs
(videsset turba) id ē certitudina
liter cognouisset (q̄ ihs nō erat
ibi) s̄ in vndis mare trāsuisset
(neq̄ discipuli eius) quos ante
se nauigare preceperat (ascēderūt
in nauiculas) timentes q̄ ad ip
sos iterato non esset reuerfurus.
q̄ discipulos quo cauerat (et uene
rūt capharnaū) ad locū ad quē
discipuli nauigauerant nō susti
nētes se pari ab eo. **ps̄.** **Nō** disce
dim⁹ a te uiuificab̄ nos. **iiij.** **Re.**
iiij. **Viuit** dñs et viuit anima tua
q̄ non dimittam te (querentes
ihs) videre p̄ magnitudie miā
culoz et spe refectiois **Ysa. lv.**
Querite dñm dū inueniri potest
Cāt. iij. **Surgā** et circūdo citatē

querā quē diligit anima mea (et
cū inuenissent eū trās mare) hęc
est questio ammiracōis (dixerūt ei)
āmirātes (rabbi) forte putabāt
q̄ sapiēcia sua facerz qd̄ fecit et
ideo vocāt eū mgr̄m qui sciat ea
q̄ circa deum sunt ex quib? mira
cula posset efficere **Joh. iij.** **V**a
mus q̄a deo venisti magister ne
mo potest hęc signa facere (q̄n
huc venisti?) qui nauē nō int̄st̄
min? autē dicit hic. q̄ in **Mat.
xiiij.** dictū fuerat. qui autē in na
uicula fuerūt adorauerūt eum di
centes **V**ere filius dei es vñ q̄sti
onē ammiracōis p̄mo fecerunt et
cognoscentes miraculum postea
adorauerunt. **M**oraliter autem
mare mundus est. nauicula peni
tēcia vel crux xp̄i est. **S**apiēcie
xiiij. vt nō essent vacua sapiēcie
tue opera p̄pter hoc exiguo ligno
credūt hoies ani. su. et trāscentes
mare liberati sunt. motus autem
maris mot? est temptacōnū ex
flatu demonū. p̄s. **M**ābiles ela
cōes maris. **I**tē qui descendunt
mare in nauib? facientes opacio
nem in aquis multis **I**psi vident
opa dei et mirabilia eius in p̄sum
to **Eccā. xliij.** qui nauigāt mare
narrant picula eius **D**iscipuli so
li sunt in nauī quia penitēcia q̄
est p̄cipacio crucis et passiois x̄
nō cōtinēt nisi discipulos domi
fiat **Gen. vi. et vij.** figurat **I**n
gredere archam tu et filij tui et

Exo. xv. Equum et ascensorem p̄
ieat in mare. hoc est superbum et
cōcupiscencijs deseruientem **I**he
sus non est in nauī quia peniten
cia non indiget eo q̄ a aquas cupi
piscēcie calcavit **Ysa. liij.** qui pec
catū nō fecit nec inuētus est dol?
i ore eius. hęc est secūda tabula
post naufragiū vt dicit **I**hero?
fine qua null? venit ad littus soli
de vite eternitatis **I**hs autor sa
lutis inducīt tranquillitatē q̄ se
dat tēptacōez. p̄s. **T**u dñaris po
testati maris motū autē fluctuū
eius tu mitigas **A**mmiratur ec
turbe q̄nil talis tranq̄llitatis i se
experuntur **Ysa. lvij.** **C**or impij
quasi mare feruens et. **N**on est
pax impijs dicit dominus. **A**lia
autem de hac materia super ma
thæum marcum et lucam notata
sūt vt omnes auctoritates super
litteralem sensum hic inducte va
lent etiam ad sensum morale.
(Respondit ihesus et dixit amē
amen dico vobis) **H**ic incipit i
strucio per miraculum intenta.
Diuiditur autem in duas par
tes. **I**n quarum prima de sp̄iri
tuali manducacōne perfecta; po
nit doctrinam. **I**n secunda autē
carnaliuz cōpescit scandalū disci
pulorū ibi: multi ergo audiētes
ex discipulis **A**dhuc doctrina di
uiditur in duas ptes **I**n quarū
p̄ma tota doctrina ponitur **I**n se
cūda locus publicus vbi doctrina

facta est ostenditur ne in angu-
lo facta credatur ibi hec dixit in
synagoga docēs **A**dhuc prima
harum in tres s̄bdiuiditur par-
tes in quarū prima doctrina po-
nitur in secunda murmur de do-
ctrina exortuz oprimit̄ ibi: mur-
murabāt ergo iudei in tercia lis
de intellectu doctrine que atineri
videbat̄ dirimit̄ ibi: litigabāt
ergo iudei **A**dhuc in priā haruz
duo sunt in quoz priō reprehē-
sio ponitur nō ex deuocone doctri-
ne xpm sequentium in secundo
autē doctrina serati iudeis istru-
endis exhibetur ibi **O**peramini
cibuz qui non perit in priō tria
facit **C**onfirmat veritatē ponit q̄
renūz iquificōnem a malam eo-
rum manifestat intencōez **D**icit
ergo amē amen notat duplex cō-
firmacio veritatem ne negent hoc
q̄d habēt in corde q̄d solus deus
scire poterit p̄ **R**e-xvi deus intu-
etur cor **P**s̄. scrutans corda a re-
nes deus (queitis me) exterius se-
quendo **Ysa-lviij** me de die i diē
querūt a scire vias meas nolunt
quasi gens que iusticiam fecerit
a iudiciū dei sui non derelique-
rit (nō quia vidistis signa) ape-
rit inquirentium se intencōnem
Et duo dicit ostendit enim priō
q̄ nec curiosoz habebant inten-
cionē a secundo ostēdit q̄d habu-
erūt intencōnem turpem **D**icit er-
go **N**on qz vidistis signa: sic au-

rosi querunt a sicut multi de tur-
ba querebant **J**ohis-vi. **S**e q̄
batur euz multitudo magna qz
videbant signa super hīs qui i
firmabant (**S**z qz māducastis
de pambus) sicut gulosi querūt
quos castrimargos vocat **J**oh̄.
Crisostom? a greco castris q̄d ē
venter a margeno marginas q̄d
est insano isanis quasi pro ven-
tre insantes **Ecc̄-vi** Est ami-
cus mense a non pmanet in tpe
tribulacōnis **P**rouerbi-xix. **M**l-
ti colunt personā potentis a ami-
a sunt dona tribuentis (**E**t satu-
rati estis) hoc sonat inuocitatē
Ecclesiast-ij Quis ita deuorat a
delicis affluit vt ego **D**an-xiij.
An non vides q̄nta comedit a bi-
bit q̄t die? **Phil-ij** Quorum
deus venter est a gloria in cōfusi-
one ipsorum q̄ ac (**O**peramini)
Hic incipit instructio de cibo spi-
rituali **D**uiditur autē in duas
partes in quarum priā in gene-
rali ostendit esse spirituali cibo i-
tendendum in secunda autē ex-
plicat hoc in speciali ibi dixerūt
ergo ad eum **I**n prima dicit tria
spiritualez esse cibum operandū
a ostendit illum a se esse acapiē-
dum a in tercia dicit racōem vn-
de de hoc habet facultatem **D**icit
ergo **O**peramini laborando tamē
aliud est opus a aliud labor qz
opus proprie dicit actum virtu-
tis quia hoc a opem fert a opes

a quib? opus deriuatur a sic di
at opamini opere virtutis (non
abum q? perit) quia in illo a op?
a opera p?dita sunt **Ysa-lv.** Qua
re appenditis argentum vestru
nō in panibus a laborem vestru
nō in saturitate? **Aggei pmo.** cō
medistis a non estis saturati sei
nastis multū a intulistis parum
a qui congregauit merces misit
eas in sacū ptusum. **Videtur** er
go fm? lram istam q? laborans p?
tēporalib? male facit **Math. vi.**
Nolite solliciti eē dicentes quid
māducabim? aut quid bibem?
scit em? pater celestis quid vobis
necesse sit. **Adhuc Math. x.** **Repre**
hendūtur qui perā portāt a sacca
lum. **Ad hoc dicendum** q? domi
nus non intendit q? inercie stude
dum sit sicut quidam male intel
ligentes locum hunc dixerunt. **h**
abum qui non perit operatur o
mis ille qui intencōem spirituali
um ad lucrum temporale non re
fert sicut illi qui dominū seq?ban
tur ad hoc q? corporaliter pascere
tur qui autem laborem corporale
p? intencōnem refert ad spiritua
lia. hic operatur abum qui nō pe
rit a scdm hunc intellectum loq?
tur dominus. **Q?** autem obiatur
Nolite sollicite esse iā sup math.
a lucā est solutum q? interdicit
ibi sollicitudinē suffocantē spūa
lia a nō interdicit sollicitudinē
p?uisionis necēarioꝝ labor ergo vt

diat **Aug?** exercēd? ē sollicitudo
tollēda. tñ dñs p? certo non hic
loq?tur n? de eis q? supflua ad tpa
lia referūt. **Illi em? tā spūalib? q?**
corp'alib? abū opantur q? pit qd
nō est faciendū. (**h** q? pmanet in
vitā eternā) hic autē ab? est ver
bi dei p? cuius deuocōe seq? debue
rant **Ysa. xl.** **Verbū domi manet**
in eternū Joh. xv. **Fruct? v? ma**
neat Rō. vi. grā dei vita eterna.
ab? ergo verbi a ab? grē est qui
pmanet in vitā eternā. **Ysa. xxxi**
ij. **Panis ei datus est aq? eius fi**
deles sūt panis scz grē a aq? sapi
encie in doctrina verbi veritatis
(quē fili? hōis) de thesauro p?is
(dabit vobis) Ille em? sic dicit ma
th. xxiii. fidel? su? a prudēs quē
cōstituit dñs aē. **Gen. xlix.** **Aser**
pinguis panis eius a p?bebit de
licias regib? aser btis interpra
tur a significat filiū hōis q? pi
guib? medullatis suos pascit h
est ergo qd dicit (hūc em?) filius
hōis (de? pat? signauit) hoc ē ple
mitudine sue dimitatis ad hoc vt
pascat ab alijs distinxit. Ipse
enim habet vnde pascat alij aut
nō habent nisi ab ipso accipiāt.
Deb. p. **Qui cū sit splendor glo**
rie et neq? similitudo sbstācie ei? **Ag**
gei. ij. **ponā te q? si signa aulū qz te**
elegi. sic ergo habet ab? iste a cū
sto (Dixerūt ergo ad eū) hic mā
pit determinare de ope abi spūa
lis i spēali. a diuiditur hec pars

in duas **I**n quarū prima tangit
de opere quo acquiritur hic pa-
nis **I**n secunda autem ostendit
hunc panem per suppositum ibi
ego sum panis vite: **I**n priā ha-
ruz dicit tria **I**n quorum primo
tangitur opus quo cibus acqui-
ritur **I**n secundo certitudo operis
illius exponitur **I**n tercio deside-
rium ad cibum illum accenditur
In primo loz dicit adhuc duo
scilicet questionem de opere et de
terminacionem operis **D**icit ergo
Dixerunt ergo ad eum iuda volē-
tes ad cibi corporalis operacionez
cristū prouocare (quid faciem?)
Ps. Multi dicunt quis ostēdit
nobis bona (vt opemur opēā)
bona (dei) hoc est deo accepta pp̄
que nobis semper det cibum sine
corporali labore **S**imile habetur
marc. x. et Math. xix. quid faciē-
do vitam eternā possideto **L**uc.
xviii. Quid faciam vt vitam et-
nam possideam ita isti opera deo
accepta pp̄ter que cibum sine la-
bore deus concederet petebant
Dicit quidem salomon **P**rou. xii.
Qui operatur terram suam satu-
rabitur panib⁹ sed isti sine labo-
re manuum inerciam sequētes
facietate potiri desiderabant con-
tra hoc qd dicitur ii. **T**essalo. vl-
tio. qui non laborat non mandu-
cet. p. **T**essa. iiii. **O**peramini ma-
nibus vestris sicut precepimus
vobis hoc enim non est contrari-

um ei qd est **O**peramini cibum q̄
non perit dūmodo labor referat
per intencionem ad spiritualia.
(Respondit ihesus et dixit eis)
hic determinat opus (hoc ē op⁹
dei) hoc est qd acceptat deus (vt
credatis in eum) hoc est credēdo
tēdatis in eum **A**d hoc autē qui
qz exigūt: vt scilicet veritati assen-
ciatur. vt fides per dilectionē ope-
retur. vt forma virtutis opus fi-
dei iformetur. vt de credito cum
discrecone cogitetur. vt consiliū
diuinum in hijs credens amiet
De priō dicitur **R**o. x. **C**orde cre-
ditur ad iusticiam ore autem cō-
fessio fit ad salutē **H**oc at fit per
assensum veritatis **D**e secūdo **Gal.**
v. fides que per dilectionē operat
De tercio **J**acobi. ii. ego ostēdā
tibi ex operibus fidem meam **E**t
ibidez fides sine opeibus mortua
ē hoc em̄ itelligit de operib⁹ vir-
tutis **D**e quarto **sap. xv.** **N**osse
te cōsumata est iusticia et scire iu-
sticiam et virtutez tuaz radix est
immortalitatis **H**ec em̄ noticia
consistit in cogitacōe et sciēcia cre-
diti in articulis fidei **D**e quinto
et ultimo **psa. lx.** **V**idebis et afflu-
es et mirabitur et dilatabitur cor
tuū. hoc em̄ est in visu cōsiliij dīni
qd hāc viā salutis per fidē inueit
Sic ergo: opus dei est vt creda-
tis in eum (quē ille misit) **A**d h̄
enim misit vt in ipsū crederetis.
Joh. ii. vt om̄s qui credit in eū

quod ergo tu facis signū? **p̄ia**
Coz. p̄. **I**udei signa petūt **Moy**
ses enī aīz signis primo ostēde
bat q̄ sibi esset credēdūz (vt vi
deamus) illud signum (q̄ creda
mus tibi) qz verbū dei in ore tuo
fit verum. **in. Re. xvij.** in hoc cog
nouī quomāvir dei est ut verbūz
domini i ore tuo verū est (Quid
operaris?) puōcio ē q̄si dicēz mi
chil est qd̄ operaris. or̄de acis ei
pambus pascere semel valde pa
rū est. quid ergo operaris parūz
enī est. sed cogita q̄ magnū ali
quid facias. antiqui enī maḡ fe
cerūt. op̄a enī tibi dare debēt te
stimoniū **Joh. v.** Opera que ego
facio i nomine p̄ris mei ipsa sūt
que testimoniū perhibent de me
(patres nostri māducauerūt mā
na i deserto) ac si dicāt **Da** abuz
perpetuū qz ātīqui exhibuerunt
abum per totam viā deserti p̄ q̄
draginta ānos. tu autē vna vice
tū **Exod. xvi.** **I**ste est abuz que
dedit vobis dominus ad v̄scēdū
(sicut scriptū ē). **p̄s.** **P**anē āge
lorū māducauit homo **Ite p̄s.**
Portas celi aperuit eis q̄ pluit il
lis mānavt ederēt. **sap. xvi.** **P**a
ratum panēz de celo prestitisti il
lis sine labore habētez in se ōne
delectamentum q̄ ōnem saporem
suavitatis (Panem de cel̄ dedit
eis māducare) **Exod. xvi.** dabit
vobis dominus vespere carnes
edere q̄ mane panes in saturitatē

eo q̄ audierit murmuraciones
vestras **Celum** autem hic s̄m in
tencōnem istoꝝ vocatur celūz ac
reū vt dicit **Crisostom⁹**. qz de ae
re panis ille cecidit supra castra
eorum qz ad litteram aīz rore de
scendit q̄ ros quidem fuit q̄ ma
ne quando ros iacuit colligebat
q̄ post horam roris quando sol ac
cēsus fuit liquefactus fuit pais
q̄ ita intenderunt prouocāe domi
num ad similia faciendū (Dicit
ergo as ih̄s) **H**ic rimouet erro
rez q̄ inducūt ad veritatez **I**lli enī
pei hoc q̄ moyse fecisse hoc crede
bant. moysen cristo preferre vo
lebāt **E**t ideo dicit (amen amen
dico vobis) **D**uplex confirmacio
aufert errorez q̄ inducūt veritatem
(**N**on moyses) qui minister fu
it (dedit vob̄ panem de celo) qz
et illi? panis non nisi minister
fuit q̄ ille panis de celo vero non
fuit. sed ille qui fiḡtur per istuz
ille est de celo trinitatis **P̄z** con
tra **p̄. Coz. x.** **O**mnes eādēz escā
spiritualē manducauerunt. sed
respōsio ad hoc est q̄ illi spiritu
alem escam manducauerunt nō
in re sed in figura q̄ illi qui inter
eos hanc figuram intellexerunt
spiritualiter panem de vero celo
manducauerunt (**S**ed pat̄ me
us) q̄ ē in celo trinitatis. **math.**
vi. **P**ater noster q̄ es in cel̄ (dat
vobis) spiritualiter (panē v̄z)
hoc ē vere ad vitā eternā r̄ficiētē

(de celo) trinitatis quia debet
bis me qui abus sum in vita et
nati vegetans per hoc quod sum ver-
bum vera veri patris noticia **Ma-**
thæi-vi. Panem nostrum super substan-
tialem da nobis hodie. **Deut-vi**
ij. Non in solo pane vivit homo
sed in re est enim panis sacramentum quod
spiritualiter vegetat hominem et omnia
spiritualis vite deperdit in nobis re-
staurat **Psal.** Panis cor hominis
confirmat. **Vi**ditur autem panis ve-
rus propter sex causas. quarum tres
sunt tres veri panis effectus quorum
vnius est quod sedat esuriam que est
ex defectu spirituali. **Ps.** Sicut
lucrum cum apparuerit gloria tua
secundus est quod restaurat deperdi-
tum et sicut deperditio inducit debi-
litate sic instauratio inducit con-
firmationem **Actuum-ix.** Cum acce-
pisset abum confortatus est. **ter**tius
est quod continuat vitam et sic iste pa-
nis continuat ad vitam eternam **ij.**
Re-xix. Ambulavit in fortitudi-
ne ubi illius usque ad montes dei
oreb. quarta causa est quod panis
ubique in omni parte sua est eiusdem
generis abus et similis christus in omni
gratia sua abus est fidelium. **Ecc.** xv. da-
bavit illi panem vite et intellectus
quod panis ille ad intellectum rela-
tus in omni gratia sua abus est fide-
lium. quinta causa est quod abscondi-
tus est abus ille nec exteri sed in spiritu
videtur **Apo.** ij. dabo ei manna ab-
sconditum quod nemo scit nisi qui accipit

Sexta causa est quod ad veritatez
vegetat spiritus et ad minoritatez
animalitatis. **Ps.** adipe frumenti
faciat te. **Item.** Cibavit illos ex
adipe frumenti et de petra melle sa-
turavit eos. hic enim panis abbat
vere cuius vegetatio non transit sed
permanet in vita eternam. quod nos
membris christi incorporat et dulcedie
veritatis delectat per. **Cor.** p. Vnus
panis multi sumus in christo quot
quot ex vno pane participamus.
Vic ergo est panis verus non qui
dem veritate panis naturaliter sed
veritate vegetacionis. quod vegetat
ad dominum esse et eternum et hoc est
quod subdit (panis enim dei verus est)
veritate que dicta est (qui de celo)
trinitatis (descendit) dum factus
est homo et abus hominis **Ysa.** xxi.
qui habitas terrarum austrum cum pa-
nibus occurrere fugienti terra au-
strum terra luminis est et caloris luminis
in veritate et caloris in caritate et
hij sunt celestes qui terram istam
inhabitavit et cum panibus eterne
refectionis nobis occurrunt in pane
vno sacramentali qui candidus est veri-
tatis puritate et decoctus caritatis
calore (et dat vitam multam) in hoc est
dura est materialis panis ad panem
spirituale. quod panis materialis mutat
in carnem et sanguinem a nobis accipit
vita **P**anis autem spiritualis nos ad se
mutans dat nobis vitam suam. **vñ** dicit
est **Aug.** Cresce et manducabis me
nec tu me mutabis in te sicut abum

carnis tue - si tu mutaberis in me
Jo. x. Ego vivit vitā hēant rē.
(Dixerunt ergo ad eum) hic ele-
uat ad hunc panem quāvis nō in-
tellectū audientū desiderū. **Diāt**
ergo (wine) **Crisostomus?** Domi-
nū cōfitent audientes qz de the-
sauro p̄ris panem exhibitur? et
set celestem et putantes hunc car-
nalem esse in cui? rēfectione oīo
sam et marādā agerēt vitā. **Hē**
per da nobis) non ad unū tēp?
qz semp redit esuries. si semper
ut oī tēpore sine sollicitudine et
labore vivam? (panem hūc) sic
samaitana adhuc carnalis dixit
Jo. iij. Da michi aquā hāc ut
non ficiam nec viam? huc hauri-
re. si deus hō nō vult. si vult ut ho-
mo labore? p̄ alio suo ne inercia
dissoluat. **Job. v.** Homo ad la-
borem nascit sic avis ad volatū
Gen. iij. In sudore vultus tui ve-
sceris pane tuo. **p̄s.** Labores ma-
nuū tuarūqz manducab. **(Dixit**
aut̄ ih̄s) **Hic** determinat p̄ sup-
positū hunc panem. **Diāt** autē hō
tria. in qz primo panem illū i oī-
bus figuris antiquis signatum
determinat. in secūdo incredulita-
tem hoc non credēcū rēdarguit.
in tercio viā ad hūc panem veniē-
di declarat. diāt ergo (Ego sum
panis vite) panis vite ex corpore vi-
uifico hz rēfectionē. ex aia rēp̄cō-
nē et ex deitate hz vite beate sapa-
rem. sic em̄ panis qui est xp̄us a

mamb? sapientie eterne tāq̄ ex
tribus satis cōfēt? **Gen. xvij.**
Accelera tria sata farinē cōmisce
et fac s̄bnericios panēs azimos
Cinis autē s̄b q̄ cōct? ē panis iste
est cinis mōilitatis et hūilitatis
huius **Math. xij.** simile ē rēgnū
celoz fermento qd̄ acceptū mu-
lier abscondit sub farinē satis tri-
bus donec fermentaret totū. fer-
mentū est caritas dei ad nos que
s̄b dictis satis est abscoīsa donec
totū calore caritatis penetratum
est prebeat ut dixim? corp? in a-
bū aiaz. in precū et deitatem i cō-
dimentū. **p̄s.** adipe frumenti saci-
at te (Qui venit ad me non esuri-
et) quomodo em̄ esuret q̄ oīū
tonoz in se habet abundantā et
nulli rei defectū. **Apo. vij.** Nō
esuriēt neqz ficiēt apli? neqz ca-
det sup illos estus vel sol. sed con-
tra hō videt qd̄ diāt **Eccā. xxij.**
Qui edūt me adhuc esurient. si
ad hō dicendū q̄ duplici de causa
furgit esuries spūal. est enim fa-
mes desiderū ut ab? spūalis non
habet? habeat et sic non esurit
qui ad panem vite puenit. Est ite-
rū fames siue esuries ut iā habi-
tus ab? cōtinuet et sic cōtinue esu-
rit q̄ ad panem vite puenit et sic
loquit **Ecclesiasticus?** **Qz** autē hō di-
āt: q̄ venit: intelligit sic q̄ ille vit
q̄ cōtinue illi panem appropiquat
p̄ fidei deuocōez. per sp̄ei p̄tensio-
nē et per caritatis v̄mionem et per

quis darz michi aquā bibere de
astera q̄ est in bethleem hoc ē
de refrigerio cōsolacōis que est i
domo panis hoc ē in xp̄o. a quo
fluit cōsolacō sp̄s sancti **Tercia**
causa fitis est mēbrorum ōnium
a proprio nutrimento destitucō
que nō sedat nisi bono cibo mē
bris exhibitō. hęc fitis est cui p̄
methaphorā ista fitis cōpatur ē
v̄tute esurēs. et ideo dicit glosa
q̄ idē est esurire et fitire tñ in desti
tutis et arefactis cūcū s̄buenit
mēbris p̄ liquidū q̄ p̄ ficū. ideo
natura in illis fitit cūcū q̄ esuri
at et sic est i pane veritatis solidi
tas v̄tutis q̄ pascit et liq̄ditas ve
ritatis q̄ infundit et potat et ideo ad
v̄tutē est esurēs et ad veritatez est
fitis et hac fiti est xp̄s videns se
mēbris suis destitui cū ex timore
fugerēt dixit **Joh̄. xix.** ficio: et sic
dicit **Auḡ.** i corpore sibi latro
nem ad mēbroz confortacōnem
Ysa. xxi. Occurrētes ficiēti ferte
aqua de istis duab? aq̄s dicit
Joh̄. iiii. qui bibent aquā quā
ego do: non fiet āplius s̄ fiet in
eo fons aq̄ salientis in vitaz eter
nā **Ecc̄. xv.** aq̄ sapiēcie salutaris
pōuit illū. **Ysa. xxxiiij.** Pais ei da
tus est aque ei? fideles sūt (**Et**
dixi vob) ecce increduloz redar
guo **Mar̄. vltio.** exprobrauit i
credulitatem eoz et du. cord eoz
(quia et vidistis me) videre xp̄m
i corporali visione non p̄dest ad

fidem et de hac non loquit h̄. sed
de visione interiori causata ab ex
teriori. videbāt enī exteri? opera
q̄ nemo ali? fecit sic dicitur **ioh̄.**
xvi. et ex hoc visu potēciam dīmag
in eo latētem viderunt p̄ interio
rem mentis cōsideracōnem vel de
facili vidē potuerūt **Joh̄. iij.** Ne
mo potest hoc facere etē. **Joh̄. ix.**
A seculo nō est audituz qz quis
apuit oculos cecū nati si nō esset
h̄ a deo non poterit facere quicq̄
Videbāt sic sepe dixim? moduz
in istis qz non clauevtebantur
sed faciebāt sic potestate habēs
non per supplicacōnes vel exorcis
mos. sed i plena potestate dīma
p̄t qd̄ hęc opera digitū dei voca
bat **Matth̄. xij.** et **Luc̄. xi.** per hęc
enī infallibilia iudicia viderūt et
agnouerūt. sed contra hęc obici
tur. p̄. **Cor̄. ij.** si ei agnouissent
nunq̄ dñm glorie crucifixissent
Actu. iij. Vāo frēs qz per igno
ranciam fecistis sicut et p̄ncipes
vestri **Sed** ad hoc dicendum qz
p̄ncipes sacerdotuz et scribe in
lege doctissimi ex hīs que dicta
sunt vel cognouerūt vel cognosce
re potuerunt eum: quia et si hūili
tate carnis obumbrata videretur
esse diuinitas tamen fulgebat in
modo operum et in ip̄is operibz
et sic defacili vincibilis erat igno
rācia ex carne causata et ideo ipu
tādū erat eis si non agnouerunt
Et quod dicitur de apostolo et de

adibus dicendū q̄ quidē ignoā
uerunt hoc est p̄fectam de ip̄o co
gnicōem habuerunt velatam si
cut diximus ā ideo remedio peni
tencie peccatū eorū purgari pote
rat. tamen viderūt ā cognouerūt
sicut hic dicitur q̄ infallibiliter
ostendebat se illis **Ipsi** autē au
tendo se ab eo viderunt ā ideo im
perfecte cognouerunt ā huius im
p̄fectōis causa ipsi fuerūt. auer
tens enī se p̄ indignacōem ā ideo
uocōem: videt quidē licet imp̄fe
cte figit oculū quē auertit ā hoc
modo dicit hic q̄ viderunt eū. et
de talib⁹ dicit in psal. **Proxim⁹**
sui generacōis hui⁹ ā dixi semp
hij errant corde ā ideo proximū qui
dem viderunt. s̄ auertentes se ab
ip̄o figere oculū nō curauerunt
Sap. ij. Grauis est nobis eadē
ad vidēdum. sed adhuc obicit
de hoc qd̄ dicit **Aug⁹.** q̄ fides ē
eaz rerum que non vidētur ā sic
videt nō bene dicere: vidisti me
(ā nō credidisti) **Sz** ad hoc di
cendū q̄ fides p̄ assensū quē hēt
ē inuisibiliū s̄ p̄ iducēcia ad fidē
est visibiliū ā audibiliū ā gr̄a
liter sensibiliū ā hoc mō loquit
hic ā ideo impropat dicens ā nō
credidistis cū tot inducēcia ad
fidē habetis **Jo. xx.** quia vidisti
me thoma credidisti ā. **Job. ix.**
Quis est filius dei vt credam in
eum. **Rōdit** ih̄s ā dixit ā vidisti
eum ā qui loquitur tecum ip̄se ē

Et respondit **Credo** domine ā p̄
cides adorauit eū. **Uij** at̄ peit⁹ ideo
uoti ā viderūt eū idicō infallibili
sue deitatis ā nō crediderūt **Job. p̄.**
In p̄a venit ā sui eum non rece
perunt **Item. v.** **Ego** veni in noi
ne patris mei ā nō recepistis me
Jobānis fac. **Quod** scimus lo
quimur ā quod vidim⁹ testam⁹
ā testimoniū nostrum non accē
pitis (**Oē** quod dat michi pat̄)
hic incipit ostendere vias venē
di ad illum quē veruz panē vite
esse ostendit **Dicit** autē hic tra.
In quoz p̄mo ostendit quis ve
nit. **In** secūdo q̄ benignē venien
tē suscepit. tercio causā illius su
scepōis diligenter describit **Di**
cit ergo: **Omne** qd̄ dat michi p̄
Pater enī est qui paterno affcū
dat gratuito ā dat filio p̄ geneā
cōem quē diligit sicut seip̄sum.
Pater autem ideo pater est ā vo
catur. quia paterno sp̄itu for
mat filium ad similitudinez pa
tris. h̄ enim fieri non potest nisi
sp̄itu pat̄no formetur affectus
ad patris veram innouacōnem.
sp̄itus autem patris eterni est
sp̄it⁹ ideo filij plenitudine copie
manās ex ip̄so ā ideo in sp̄u illo
cognoscitur. q̄ p̄ est filij p̄ ā i
sp̄u cognoscit q̄ p̄ de⁹ est filij dī
pater **Gal. iij.** quia estis filij dī
misit de⁹ sp̄itū filij sui in corda
vestri clamantē abba pater **Rō.**
vij. **Ip̄e** sp̄us reddidit testimoniū

spiritui nostro quod sumus filij dei. si
autem filij et heredes. heredes quidem
dei. coheredes autem christi. **Luc. xi.** pa-
ter vester dabit spiritum bonum
petentibus se. sic ergo in hoc spiritu dat
et quicquid dat in hoc spiritu dat
et in hoc spiritu donec quod dat pater
filio per eternam electionem et pater-
nem inspirationem (venit ad me) hoc
est ad filium quia patris donum flu-
it ad filium et in ipso spiritu qui do-
num est filius cognoscit natural-
iter esse filius patris qui eundem spi-
ritum non ad mensuram accepit. unde
glosa. Veniet ad me hoc est per fi-
dem michi venitur. Et alia glosa. Pa-
ter trahit ad filium illos qui ideo
credunt in filium quia credunt eum
patrem habere deum. (Et eum qui
venit ad me) Tangit benignam
hoc susceptionem. eum enim qui ve-
nit passibilis fidei et virtutum profectu
et fructu bonorum operum: venit autem
ille: et pervenit quod fidei cognitione per-
cipit quod est deus dei filius qui virtu-
te se sibi per mansionem coniungit
quod fructu operum non vacuis ma-
nibus accedit hoc est de quo dicitur.
ij. Cor. ij. Nos omnes velata
facie gloriarum domini speculantes in ean-
dem ymaginem transformamur a cla-
ritate in claritatem tanquam a domini
spiritu. Sic enim venit qui cum christo
vultus spiritus efficit eum ergo quod sic ve-
nit (Non eiciam foras) quia ille si-
cut dicit glosa manebit in secre-
to beatitudinis de qua. **Math. x.**

xv. Intra in gaudium domini tui
quoniam nemo inducam in interiora secre-
torum. **Gen. xxiii.** Ingredere bene-
dicte domini cui foras stas. Foris ei
stat quod ad familiam domini non per-
tinet et qui non coicant. **Ysa. lvi.** da-
bo ei in domo mea et in muris me-
is locum et nomen melius a filiis
et fratribus. **Vic enim meum cenabit**
in pane vite. **Apo. iii.** Si quis ap-
uerit michi intrabo et cenabo cum eo
et ipse meum omnis ergo talis intro-
ducit in convivium meum (quod descen-
di de celo) **Vic poit** hoc quod dixit
causam dicit autem hoc tria. in quo-
rum primo tangit causam. hoc quia cau-
sa est voluntas paterna. Ideo spe-
cificat secundo voluntatem paternam
tercio autem ostendit quo merito
venitur ad illam. dicit ergo: quia
descendi: ideo non eiciam foras michi
herentem humilem: de celo: secundum na-
turam servilium assumptionem. secundum statum
humilitatem. secundum fortune pauperta-
tem. secundum humanam reputationem. secundum
asperitatis laborem. secundum exilium tedi-
osa peregrinationem. et secundum redemp-
tionis difficultatem. De nature servilium
assumptione. **Phil. ij.** humiliavit
semetipsum pro nobis formam servi
accipiens in similitudinem hominum
factus et habitu inventus est ut ho-
mo. De statum humilitate dicit. **Ysa.**
liij. quasi absconditus vultus eius
et despectus unde nec reputavimus
eum et ibidem. **Vidimus eum novissimum**
virorum virum dolorum et scientem infirmitatem

De fortunē paupertate. ps. Ege-
n? a paup ego sum a cor meū cō-
turbatū est intra me De homin re-
putacōe. p. Coz. iij. Tanq̄ pur-
gamenta hui? mundi facti sum?
onūm periphima ita q̄ homines
nos reputant eē tales qui expur-
gandi eēt de mundo. De asperi-
tate laboris ps. laboravi clamās
raucefacte sunt fauces mee rē. De
exilij tediōsa pegrinacōe dī. Ibe-
re. xiiij. quare q̄si colon? futurus
es in terra a q̄si viator? declinās
ad manēdū. ps. Deu m̄ qz inco-
latus me? plōgatus ē rē. De re-
tempōis difficultate. sic ergo de-
scendi de celis celestia terrās ige-
rens ōnes autez diuicias celi ap-
portauit Jo. p. Vidim? gloriā
ei? glām quasi vniūgenti a patre
sic ergo descēdi de celo visibil? fa-
ctus in terra vt dicit glō. vt hūi-
lem deum sequat ille quē pūderz
seq. n̄ hōiem hūilem (nō vt faciā
volūtātē meā) discretā que si pre-
iret voluntatē prīs mea eēt a ma-
la a ppria. ōnis em̄ volūtās que
preit volūtātē prīs pp̄a est a ma-
la (h̄ volūtātē ei? qui misit me)
prīs a ideo merito sua voluntas
preit volūtātē meā Math. xxvi.
nō mea voluntas h̄ tua fiat. Phi-
lip. ij. sc̄is obediēs vsqz ad mor-
tē mortē autez crucis Heb. x. vo-
luntātē dei facientes reportetis re-
promissiones Math. vi. fiat vo-
lūtās tua rē. (hec est em̄ volūtās

ei? q̄ misit me prīs) **S**pecificat
hic volūtātē prīs etiā in filij mis-
sione. qz pater in illa missiōe bo-
na cogitauit de nobis **I**he. xxix.
Cogitacōes mee cogitacōnes pa-
tris a nō afflictōis p. **T**hi. ij. qui
vult ōnem hominē saluū fieri rē.
p. **T**heff. iij. hec ē volūtās dei s. u.
Rō. xij. vt p̄betis q̄ sit volūtās di-
bñ placēs a p̄fca (vt oē qd dedit
michi) ab eterno eligēdo a scōz
p̄ntē iusticiā vocando ad me. ps.
Postula a me a dabo tibi gentes
hereditatē tuā **J**o. xvij. tui erant
a michi eos dedisti a sermonem
tuū impleuerūt (nō p̄daz ex eo)
aliquid qd datū est qz ex me cō-
seruat a si p̄ditur ipse p̄dit sc̄ip-
sum **O**see. xij. **P**erdictō tua ex te
isrl̄ tm̄ ex me saluacō tua **J**oh.
xvij. **N**emo ex h̄is perijt nisi fili-
us p̄dicōis vt scripturā implea-
tur (h̄ resuscitē illud) etiā i eo qd
corp̄alit perijt (in nouissō die)
qn̄ cōe erit oim̄ iudiciū. vñ q̄ n̄
p̄do i aīa fit p̄ria resuscitōe qz
resuscitōe in die nouissō fit resur-
rectōe secūda sic dicit glō. **L**u. xij.
capilli capitis vr̄i oēs nuati sūt
Rō. viij. q̄ suscitauit xp̄z a mortu-
is viuificabit a mōtia corp̄a vr̄a
pp̄ter inhabitantem sp̄m̄ ei? in vob̄
Phil. ij. **S**aluatorē expectam?
dñm nr̄m ih̄m xp̄m q̄ re. cor. rē.
(hec est em̄ volūtās prīs q̄ misit
me) hic tāgit meritū quo ad bo-
nā patris volūtātē puenit. ps.

Benigne fac domine in bona vo-
luntate tua syon vt edificent mu-
ri iherusalem **Ysa. lxxij.** vocaberis volun-
tas mea in ea: et terra tua inhabita-
bitur quia expleuit domino in te (vt ois
qui) oculo interioris cogitacionis
(videt filium) eum pro opera filium
dei recognoscens **Luc. x.** beati o-
culi qui videt que vos videtis. et ex-
taltivisione (et credit in eum) assen-
dens veritati et per amorem tendens
in ipsum (habeat vitam eternam) in
deficiente in fonte suo hauritam et
totam simul et perfecte possessam vt
dicit beatus **p. Cor. xv.** absorp-
ta est mors in victoria. **Apo. c. xxi.**
mors ultra non erit. **p. Cor. xv.**
inimica mors destruet. **iob. xiiij.**
Ego vivo et vos vivetis (et illum)
talem sic credetem (ego resuscita-
bo) quoniam quis enim pater resuscitavit et spi-
ritu sancto? tamen ego per meam
resurrectionem causa ero resurre-
ctionis sue et sic dicit **Aug.** Christi
resurrectio causa est efficiens nre
resurrectionis **Ozee. vi.** Vivificabit
nos post duos dies et in die tertia
resuscitabit nos. **p. Thess. iiij.** si ei
credimus quod ihesus mortuus est et resur-
rexit ita et de eos qui dormierunt etc.
(In novissimo die) quando lux huius
mundi obtenebrabit et incipit cla-
ritas vite eterne **Ps.** accendat lumen
hunc vestimentis. **psa. lviij.** Orietur
in tenebris lux tua et tenebre tue
erunt sicut merdies (Murmurabant
ergo iudei) **Uic incipit huius do-**

ctrine. secunda pars in qua copesci-
tur murmur exortu de doctrina.
Dividitur autem in duas partes
In quarum prima ponitur exorta
iudeorum murmuracio. in secunda
autem ad murmur facta a domino rati-
fio ibi Respondit ergo ihesus In
prima duo dicuntur scilicet quod murmu-
rabant et de quo dicit ergo Mur-
murabant ergo iudei Murmurum vt
dicit **Ambrosius** est occulta detra-
ctio. detrahebant ergo veritati ser-
monis et murmurabant occulte. quia
adhuc rudes erant in malum de mul-
tiplicacione panis nec apte huiusmodi
contradicere audebant. **sap. p.** Cu-
stodite vos a murmuracione que
nichil prodest et a detractone pate-
lingue quia sermo obscurus in va-
cuum non ibit **Rom. p.** susurriones
et detractores deo odibiles (de illo
quia dixisset ihesus) ecce de quo murmu-
rabant. et aguntur duo scilicet de quo
murmurant et modus murmuris
Murmurabant ergo de illo quia
dixisset quod etiam totum ante habi-
te doctrine fuit fudamentum (Ego
sum panis) intus reficiens (qui de
celo descendit) murmurabant autem
maxime de ista parte quod dixit: quod
de celo descendit: de celo dicens sua
origines esse cum ipse sua origines
habeat in terra et a terra cognoue-
runt. **Joh. iij.** qui de celo venit sup-
er omnes est **Itz. xvi.** Exiit a patre
et venit in mundum **Itz.** relinquo mun-
dum et vado ad patrem **Joh. viij.** vos

de deus estis ego de superius sum
(Et dicebant) tangit modum mur-
mura dicit duo scilicet origines
terrenam et ex hoc impossibile esse
quod dixit (Nōne) querit unde ab
alio ut ex communi omnium noticia ma-
gis impossibile quod dixit appetat
(hic est) ihesus quem novimus nomine
quibus significatum et effectum nominis non
cognoverunt sed hoc nomen putabant
esse terrenum et ab hominibus impositum
non ab angelis et annuntiatum et ab eis
non sibi innatum. **Ps.** Vocaverunt no-
mina sua in terris suis (filius ioseph)
Lu. iij. ut putabat filius ioseph
quod alium christi fuit (autem nos
novimus) hoc putative dixerunt.
(patrem et matrem) matrem quidem veram
noverunt sed patrem nullam habuerunt
noticiam veram et huius causa tangit.
1. Cor. ij. Animalis homo non percipit
ea que sunt spiritus dei stulticia est enim
illi quod spiritus exprimit. **1. Sa. vi.** Excce-
corum populi huius et aures aggrava
et oculos eius claudere ne forte vi-
deant oculos et auribus audiant et
corde intelligant et convertantur et sa-
nentur eos (quoniam ego dicit) ac si dicat
quoniam potest secundum veritatem dicere (quod de
celo descendit) cum terrena eius origo
contrarium attestet nobis omnibus. **P.**
uerb. xvij. Non recipit stultus verba
prudencie nisi ea dixeris que versantur
in corde suo. huius autem secundum omni-
um respondet dominus **Jo. vij.** Et me scitis
et unum scitis et quia a me ipso non veni
sed est pater qui me misit quem vos ne-

scitis (Respondit ihesus et dixit eis) hic
incipit ratio domini et habet duas
partes. In quarum prima ponitur
responsio ad murmurantes et in se-
cunda ad murmuracionem. In pri-
ma ratione tria dicuntur scilicet mur-
muracionis repulsio et quare murmu-
rantes non veniant ad eum omnino et
in parte qua ad eum venit declaracio.
dicit ergo (nolite murmurare in in-
uicem) **1. Cor. x.** neque murmurave-
ritis sicut quidam ex eis murmuraverunt.
Ecc. x. vir prudens et disciplinatus
non murmurabit. **Ecc. xxxij.** proci-
dia fatui quasi rota carni que fenuz
portat et murmurat. **1. Sa. xxvi.** in
tribulacione murmuris doctrina tua
eis (neque potest ad me venire) duo tan-
git scilicet quare ad eum non venit et quod
utilitatis consequitur venientes. di-
cit ergo nemo qui ab humo factus est
potest cum non sit super se nisi humi po-
tencia. **1. Joh. ij.** qui de terra est de ter-
ra loquitur venire ad me qui de celo su-
(nisi pater) qui est in celis (qui misit
me) pro hoc quod incarnari precepit (tra-
xit eum) ac si dicat ideo pro seculo si
dei verborum meorum non venitis ad me
quod pro me? vos non trahit. trahis
autem iste intelligit trahit interior
qui fit duplici fune scilicet veritatis
et delectacionis. veritas quod dem tra-
hit intellectum ad consensum. sed delecta-
cio trahit voluntatem pro amoris vi-
culum. Dicit autem pater trahere quod
hoc de filio revelat. **Mat. xvi.** Ca-
ro et sanguis non revelavit tibi sed

pat me? qui in cel est **T**rabit at
pater p filiu in reuelacone verita
tis et erit ad filiu quado p verita
te reuelata ad filiu fidei deuocoe
accedit. trahit ad filiu per spitu
sactu qn per amore veritatis vbi i
carnati filius diligit. trahit ad
spitu factu per spirituz. s. qn per
amore spiritus in donis suis per
cipit et qz prima autoritas missio
nis est in pre. ideo pat per appro
priacone trahere dicit sic et i cor
poralibus pmo dicitur trahere
qui prio ad se mouet qd distat
Trabit aute filius ad patre per
modu inducentis qz veritas tue
lata inducit ad patre **T**rabit ei
am spiritus sanctus ad patre qua
do amor i cordis desiderio docet
et mouet ad iuocadu prez prop
ter qd dicit **Rō. viij. Gal. iij.**
misit deus spiritū filij sui clamā
te abba pater **13ee. xi.** in furni
lis adā trahā eos i vinctis cari
tatis **13e. xxxi.** In caritate perpe
tua dilexi te ideo miserās attraxi
te **Vic. 13. ioh. xij.** Oia trahā ad
meipm. **13z** obicit **13i** ei nō veni
unt nō trahi a patre: nō videt eis
esse imputanduz si nō venerit qz
trahi nō fuerunt. s. ad hoc dicen
dum qd isti obicem spiritus facti
et patri posuerūt. qz cū fides sit
ex auditu et ex sensibus vt in an
bitis dictū est ex hijs que vident
venire potuerunt et tūc trahi fuis
sent. et ideo sibi imputent si tra

di non fuerunt **Cant. p.** **T**rahe
me post te curremus in odore vn
gentoz tuoz. et ideo seqtur (et
ego resuscitabo eum) talez sic tra
ctū ad me tāq mebrū quod parti
net ad vintatez corporis mei resu
scitabo ad vitā gloriosam (in no
uissimo die) qz sic omnia mebra
mea spitu viuificant **I**ta et vno
spitu ad eternam vitā resuscita
buntur. **Rō. viij.** Qui suscitauit
iesū a mortuis et p. **Cor. xv.**
sicut in adā oēs moriūt et. **Jo.
xi.** Ego sum resurrectio et vita et.
sic ergo patet causa quare ad ip
sū isti murmurātes non veniunt
Que at sit via remedi ita vt sint
inexcusabiles aperit cū sbiungit
(**S**criptuz est in pphs) non in
vno s. in multis **Eccā. xxxvi.** susci
ta preces quas in noie tuo
locuti sunt pphē priores. sic em
dicit glosa Omnes pphē vno co
deqz spū licet diuersa pphetarent
tamen ad idē ire intēdebant (Et
erūt oēs docibiles dei) ac si dicat
si obicē nō poneretis docibiles esse
tis a deo. sic testant pphē et per
hanc doctrinā ad me traherem
mi. **13e. xxxi.** nō docebit vltra vnus
qzqz proximū suum et vir fratres
suum dices agnosce deū qz oēs
scient me am a iore eozū vsqz ad
minimū **Johel. ij.** vbi nos habe
m? dedit vob doctore iusticie: ibi
h3 trāslacio. **13x.** erūt oēs docibi
les dei. **psa. liij.** **P**onā vnusos

filios tuos doctos a dño **Johel.**
ij. Effundā de spū meo sup ōnes
carnē a pph abunt filij vri a filie
vrē. sic ergo in multis pphs scū
ptū est. si ergo vos non trahimī
vobis imputetis qz (ōnis q̄ au
diuit a prē) explanacō est ei? qd̄
est dōbiles eē dei v̄l trahi a prē
qz ōnis qui audiuit auditu inte
riori causato ab exteriori. si eī au
diuissent auditu interiori ea q̄ vi
derūt exteri? a audierūt tūc sci
uissent q̄ a patre ōnia didiciſſz
q̄ fecit a hoc est qd̄ addit (a didi
cit) qz interi? oportet discere a ex
teri? audie a gñaliter p̄cipe **Ma.**
xxviii. quē docēbit sciaz a quē in
telligē faciet auditū auulſos a l
ablac. ē ab vberib? . q̄ em̄ interi?
p̄cipere sciūt nō infantile doctriaz
s̄ q̄ loq̄tur spūs illi audiūt a prē
Job. iij. q̄si furtiue suscepit au
ris mea venas susurrj eius **Job**
xxiiij. apit aures virorū a erudi
ens instruit disciplinā vt aūtāt
lviem ab hīs q̄ fecit a liberz auz
a superbia qui ergo sic interi? di
ciāt (venit ad me) p̄ fidei deuoci
onē. sic ergo d̄ **Apoē. vi.** qui au
dit dicat veni q̄ ei audit prēz sic
vocantē ōnia sua iuitat a veni ne
credāt qz exteri? appareat p̄z vt
lomo docens ideo subdit (nō qz
prēm vidit quisq̄) p̄fecta cōpre
hēsiōnis visiōe (nisi is) fili? (q̄ a
deo est) p̄ sbalez gñacōez (hic)
sbalis exns (videt prēz) **Jo. i.**

deū nemo vidit vnq̄ vnigeit? fi
li? q̄ ē in sinu prīs ip̄e enarrauit.
Mat. xi. Nō nouit filiū nisi p̄r
a nō nouit prēz n̄ filius a cui vo
luerit fili? reuelare. p̄r em̄ trahēs
non exteri? apparz s̄ interi? reue
lās veritatē q̄uis tñ inuisibil̄ sit
tñ nō credit veritatē i xp̄i didis
vel factis n̄ ipse docuerit (Amen
amen dico vobis) confirmacō ē
veritatis ex didis quasi diceret
ex quo enim ego vidi patrez tra
hētē a reuelātem: certum ē omne
qd̄ dico (q̄ credit in me) qz illuz
p̄r trahit (h̄z vitā eternā) nūc in
cā a in futuro in effai **Rō. iij.** cre
dēt in eū q̄ viuificauit mortuos
reputabit fides ad iusticiā **Non**
ēgo discredatis (qz ego sū pais
vite) ex q̄ credētes in me viuifico
sic ergo t̄minata est rñsio scā ad
murmurātes: ego sū pais vite:
s̄ est rñsio scā ad murmuracōez
habz āt tres paginatos **In** q̄z
p̄mo panē vere vite distinguit
a p̄ae figurali **In** secūdo manife
stat hūc panē p̄ originē a p̄ opa
cōez effai p̄rii. **In** t̄cō declarat
eundē p̄ veritatez suppositi a h̄ḡti
p̄rii corpis sui. **In** p̄rio horum
tria diāt scdm̄ q̄ ipse est pais
a q̄ deficiat ab ipso pais figura
lis a q̄ in ipso inuenitur veritas
omnium que deficiunt in figura
Dicit ergo: Ego sum pais vite:
quia vere faāo vite effectum
quod vt melius intelligatur.

Sciendū q̄ pais qui vere pais ē
panis est de fumēto a h̄ quatu
or facit vite opa **C**onstat em̄ vi
tā-incorporatur membrīs-fortissi
me adheret iter ḡna pp̄t sue s̄be
pūritatē nature magis cōueit-
primū xp̄o cōueit-secūdū aut̄ ei
nō cōueit-qz nos xp̄o a non ipse
nob̄ incorporamur vnde dictū est
Aug? nō tu me mutab̄ in te q̄c.
In hoc tñ simile est qz ipse nob̄
vnit̄ vt dicit hylari? nature sue
assumptē vniōne **Joh̄-xvij**-vt
sint vnū sic tu pater in me a ego
in eis vt sint in vnū cōsumati-sic
em̄ adheremus d̄no-**deut-iiiij**-
Vos qui adheretis d̄no vūitis
vniūsi **D**e puritate aut̄ s̄bstācie-
p̄-Cor̄-x-**V**n? pais vnū corp?
multi sum? in xp̄o-nō em̄ seuz ē
vnus pais q̄ seuz puritate non
venit-sic ergo est panis vite q̄
vitā sui sp̄s quo totū vūificat
sui corpus seā p̄cipam? **Ecc̄-**
xv-**C**ibant illū pane vite a itel
lect? q̄c-**(Pr̄esvri)** **D**istinguit
hunc panē a pane figurāli a ideo
dicit: patres v̄ri: non tā carne q̄
infidelitate (manducauerūt mā
na) qd̄ hūc panes figurāuit a nō
intellexerūt (et) ideo (mortui sūt
i deserto) vtraqz morte carnali a
spirituali **P̄s**-adhuc esce eozuz
erāt in ore ipsoz a ira dei ascēdit
sup̄ eos **Numeri-xi**-**M**ortui sūt i
sepulchris cōcupiscēcie (**Hic ē**
verus (panis) nō figuratiu? (de

celo) trinitatis non aereo (descē
dens-**p̄-Cor̄-x**-**P**anis quē fran
gim? nōne cōicatio corporis xp̄i
est? vn̄ver? panis-hic ipomitur
figurāli p̄ai de celo trinitatis descē
des)-**sap̄-xvi**-**P**aratū panem de
celis pasti ill̄ sine labore habētez
in se oñe delectamētum a oñem
saporē suauitatis **V**er? enī pais
dicit̄ quadrupliciter scz veritate
effect? p̄mi- a veritate effectus sa
c̄mēti- a veritate effect? nutritiōē
a veritate fōrli **V**eritate effect?
primi sic filius dei verbum incre
atū dicit̄ verus panis- qz veritatē
facit effectus qui est cor cōfortare-
hoc em̄ qd̄ faciat panis accepit
a veritate prima-**p̄s**-**P**anis cor
h̄is cōfirmet- veritate aut̄ sacra
menti panis est panis sub quo
cōtinēt corpus xp̄i **I**lle em̄ verita
tē continet sacramēti a ideo sac̄mē
tum dicit̄ veritatis a de hoc dicit̄
**Hic est pais ver? q̄ de celo descē
dit** **D**e veritate autez effectus nutri
mēti sic aliquñ gr̄a sacramentalis
dicit̄ pais in h̄is qui sp̄ualiter
māducāt panes xp̄i- qz sp̄ualit̄
māducās vere māducāt: qz vere
ad vitā reficiatur **S**ac̄mentaliter
autē māducās aliquñ istam non
habet r̄fectionez- sed aliquñ vt di
cit **Aug?** vsqz ad sac̄menti per
cep̄cōnez māducāt a nō vsqz ad
p̄cep̄cōnem rei sacramentalis vn̄
Aug? vt qd̄ paras bētē a v̄trē
crede et manducaisti- **Joh̄is-vi**

Verba que locutus sū spiritus et
vita sunt hoc est spūaliter accep
ta vita sūt. **P**anis autē in verita
ta forme panis est panis quē de
tibus atterim? quod corpus vegetat
ad vitā mortalem. **T**rib? ergo ve
ritatib? p̄mis et maxime in p̄mo
sensu dicitur hic: hic est panis verus
qui de celo: trinitatis descendit p̄.
Cor. xi. Accipiens panē bñdixit
et fregit et dixit hoc est corpus meū
Psal. Parasti in dulcedine tua
paupi deus (vt si quis māduca
uerit ex ipso) spūaliter vt dicit
glō. intus in corde intelligendo et
amādo (nō moriat) in morte et
na q̄tum est de virtute sacramē
ti. qz si per se auersus cadat a vir
tute sacramenti vt iudas moriet
qui p̄mo et sacramentaliter et spūa
liter māducauit et qz non ex defe
ctu vegetacōis sacramēti. s̄ ex pec
cato p̄prio auersus est mortuus ē
eternaliter. qz in spū corpus xp̄i
vegetate nō remansit. **J**o. vi. **D**i
xit misit me viues pater et ego vi
uo p̄pter patrem et qui manducat
me et ipse viuet p̄pter me. **E**go sū
panis viuis? declarat hic hūc pa
nē a p̄prio effectu dicens: ego sū
panis viuis? hoc est viuificas a quo
vita fluit in omnes fumentes (qui
de celo descendi) a quo nō descen
dit nisi viuū. celum em̄ vite prin
cipiū est vniuersis. qz omnia in ce
lo viuūt et in celis est vita beata.
Jo. v. **D**icut pater habet vitam

in semetipso sic dedit et filio habere
vitam in semetipso. **S**i quis
manducauerit ex hoc pane) sacri
mentali et spirituali manducatio
one vel saltem spirituali mandu
cacione (viuet in eternum) q̄tum
est de effectu panis manducati.
qz ille viuificat in eternum vita
glorie. qz id quod nūc in specie
sacramenti gerimus in gracia ali
quādo rerū veritate capiemus. qz
sicut nunc xp̄i sumim? hic inui
sibiliter in specie sacramēti ita in
fluet se nobis aliquādo in verita
te dulcedinis sue deitatis sicut di
cit beat? **D**yo? **I**sai. lxxvi. **E**cce
ego declinabo in vos sicut flumē
pans et tāq̄ torrentē inundatez
gloriā genū quā fugetis. **P**s.
Inebrabuntur ab vbertate do
ni? tue et i torrente voluptatis tue
potabis eos. **L**u. xxij. vt edatis et
bibatis sup mensā meam in reg
no meo (et panis) declarat hunc
panem per significacōem suppo
siti que est res et sacramentum in
eucaristie sacramento dicens **E**t
panis hoc est signatum p panē
(quē ego) vt summus sacerdos
de quo in psalmo dicitur. **T**u es
sacerdos in eternum scdm ordiez
melchisedech (dabo) et spiritua
liter manducanti supple et sacra
mentaliter māducāti (caro mea
ē) latens sub specie panis. **G**en.
xiiij. **O**ccurrit ei rex salem melchi
sedech offerens panem et vinum

erat enim sacerdos dei summi (p mū
di) tota (vita) sufficienter si nō
efficienter efficit in quibusdā culpa
est eorū **Math. xxvi. a Marc. xx
ij.** Hoc est corpus meū quod pro vobis
tradetur. hoc enim sacramēto nos sibi
christus univit et sic spiritu vite coniunxit
ut spiritu vite omnes vivificem. unū
enī corpus vno spiritu christi vivificat
per **Cor. x.** Vnū panis vno corpus
multi sumus in christo quotquot ex vno
pane participamus. sic ergo de pa
ne vite determinatum ē. **(Litiga
bāt ergo iudei)** Hic tamen pars
tertia inducitur et tra litigium iudeo
rum. Dividit autem in duas partes in
quā prima tamen iudeorum litigatio
in secunda autem litigii sedatio per
sapientie rationem. In prima duo
dicuntur scilicet et de quibus litigabant
Dicit ergo litigabāt quia murmu
ratio occulta iam in apostolum prorup
pat. sic dicitur **Thi. ij.** mali homi
nes proficiunt impius errantes et in
errore mittentes et sic occulta rebel
lio ad verba domini processit ad litem
aperta. Non autem poterat esse lis nisi
ex discordia. quia ex ipso discor
dabant. aliqui enim devoti sermo
nes eius reverentia receperunt quibus
non intelligerent et in mansuetudine
expectaverunt donec ipse sermones
suos exponeret. **Jac. p.** In mansue
tudine suscipite verbum insitum quod
potest saluare animas vestras. alij autem
sermonem impossibilem reputave
runt et ideo murmurabant litigantes

et hiij maxime qui propter ventris
cupiscedam sequebantur. quia illi
videbatur ex sermone corporalem
cibus videri nollet exhibere. **Jac.
ij.** unde bella et lites in vobis nonne
ex cupiscedis vestris que militat
in membris vestris. litigabant autem
iudei quia ipsi sepe fuerunt carna
les carnalia desiderantes. **Vn** etiam
nū. xi. **Dicit** anima nostra nauseat
super cibum hunc leuissimum manus fa
stidientes et flagrabant desiderio
carnium. Ita et nunc celestes fastidie
tes carnalem appetebant. litigabant
autem ad invicem non cum discipulis vel apo
stolo quia illi propter reverentiam magistri
aperte contradicere non audebant. **Vn** per
verbum. vi. dicitur de apostata. prius cor
de machinatur malum omni tempore iur
gia seminat. De discipulis autem dicitur psal
ie. l. **Erigit** manum manum erigit michi
aurē ut audiam eum tanquam magistri
mei. **Thi. ij.** Noli verbum contedere ad
nichilum enim valet michi ad subuersionem
audiendum. proterum enim et non
discipulus est qui contradicit. **Osee. ij
ij.** Populus tuus sicut hiij qui contradi
cunt sacerdoti et corruet hodie et
corruet tecum propheta. **Thi. ij.** ser
uum domini non oportet litigare (dicitur
tes) Ecce de quo litigabant (quomodo
potest hic) non querunt modum quia omnem
modum sermonis illius reputant impos
sibilem non attendentes quod dicitur genes.
xviii. **Nūquid** deo quicquid est difficile
Luc. primo Non erit impossibile apud
deum omne verbum: quomodo potest: (nobis

dare carnē suam ad manducan-
dū) p carnalibus cogita. oib?
pleni argumētabant qñ carnez
dat de se carnez abscindere oportet
et sic moritur et si moritur da-
re nō potest. qz mortuus nichil
dat. **A**dhuc humana caro nō ē
munda vel licita ad sumendū et
qd non cōgruit in cibum sumere
dare nō poterat. **A**dhuc autez
pauca sūt animalia que sue spe-
ciē carnibus vescuntur. ergo in
naturale est qd nobis carnem su-
am det ad māducandū. **A**dhuc
inter feralia vicia ponit a p̄bis
carnes humanas comedere. ergo
inhūanum est qd det nobis carnē
suam ad manducandū. **I**ste car-
nales rāōes inter eos causam de-
derunt litigio. p̄. **C**orinth. ij. **A**i-
mal homo nō p̄cipit ea q̄ sūt spi-
ritus dei. **D**ixit ergo eis il̄s) con-
tra litigiū sapiencie oppōit respō-
sum. **D**ividitur autem ista pars
in duas partes. **I**n quaz prima
plene ostendit effectuz p̄is que
p̄ dixit eē i seipso. **I**n secūda oñ-
dit qd māna quod fuit huius pa-
nis figurā deficiebat ab eodem ef-
fectu qui est in isto p̄ae. **I**n p̄rio-
tra dicit. **I**n quoz p̄mo cōfirmat
que dixerat. **I**n secūdo veritatis di-
cti sui causā duementē assignat.
In terco autē inducit causā cau-
se q̄ totū sermonē p̄bat. **I**n p̄ria
autē in qua cōfirmat q̄ dixerat q̄
tuoz facit scz cōfirmat p̄ negaō

nē. cōsequenciā sermōis manife-
stat per affirmatiōem. propositū
cōcludit p̄ vitam que ex viuifico
suo est corpe. potenciā ad vite re-
surrectiōem talib? inesse declarat.
Dicit ergo. **A**men amen dico vo-
bis) hoc est vere vere dico vobis
qz et veritate p̄figuratiōis et veri-
tate diuina signo. p̄figurabat
enī in lege abās eos signo hui?
panis p̄ totū exiliū eoz tēpus q̄
ad p̄riā tendebāt qd figurabat
qd abo panis eucaristie abandi-
eēt per tempus hui? exiliū q̄ ad
p̄riam celestem tendimus. **V**er-
tate autem diuina dicit qz ip̄e est
v̄nigenitus qui est in sinu p̄ris
cui? omnia verba cum reuerēcia
sunt accipienda. (nisi manduca-
ueritis) hoc ē si nō māducaueritis
(carnem filij hominis) qz qd carnē
habz māducabilē in sacramēto
hoc est in hoc qd est filius hōis (et
nisi biberitis ei? sanguinē) hoc ē
cōsequenciā et fundat in hoc qd
nō est nisi vnū vite p̄cipiū quo
ea q̄ vni? generis sunt viuificāt.
Secūda autē p̄positiō ē qd oportet
p̄cipiū vite et cōforme et cō-
naturale esse hīs qui viuificant.
Tercia p̄positiō est qd oportet
v̄m̄ vite p̄cipiū omnes qui
p̄cipiant vitam ip̄i? **C**ū ergo fi-
lius dei qui vitaz habet in semet
ip̄so sit vite p̄cipiū. p̄ carnez
autem assumptam sit connatu-
ralis nobis nec sibi possumus

omni n̄ p̄ carnis sue manducacō
nez: qua sibi incorporam̄. **De** q̄
q̄ necessario n̄ māducauētis car
nez filij hōis q̄ bibentis eius san
guinē q̄ non habebitis vitaz in
vob̄ q̄ non habet̄ in vob̄ nisi p̄
cipū vite sit in vob̄. **Hec** ergo est
consequētia q̄ necessaria q̄ ideo con
scit litigātes. **Dicit** ergo: **Nisi** mā
ducaueritis carnē viuificā ad vi
tā gl̄ie q̄ gl̄ie: filij hōis: q̄ ex homi
ne habz carnē q̄ vite principiū a
patre celesti. **Exo. xij.** Comedētis
carnes assas igni. **Nume. xi.** san
tificamini - cras ei comedētis car
nes hoc est in futuro. **Job. xxxi.** si
nō dixerūt viri tabnaculi mei q̄s
det de carnib̄ ei? vt satuerem̄ viri
tabnaculi xp̄i om̄es sancti p̄iar
che q̄ p̄phete fuerunt qui om̄es in
spiritu saturitatē corpis xp̄i desi
derabant: q̄ biberitis ei? sāguinē
q̄ sic carne accipitur viuificā re
stauratiū spūalis q̄ d̄me vite in
nob̄. **de** p̄dite. **Ita** p̄ sanguinē ac
cipit̄ it̄moz asp̄sio et emūdacō
contra om̄es feditatē impediētes.
Deb. ix. sine sāguinis effusione
nō fit emūdacō. **Exo. d. xij.** sāgui
ne agm̄ limēt vtrūq̄z ostij postē.
Ostij autē quo tota vita voluit̄
q̄ mouet̄ ad introitum q̄ exitū ē
cor in quo duo postes sunt intel
lūs q̄ affect̄. **Intellūs** limēt fide
sāguinis affect̄ aut̄ dilcōne san
guinis eiusdē. **Deb. ix.** per p̄ri
um sanguinez introiuit semel in

sācta re. et. iūe. (nō habebitis)
nec vos nec alij (vitā) hoc ē pig
nus vite gr̄e q̄ glorie (in vobis)
causa hui? dicit **Joh. i.** In ipso
vita erat q̄ ideo q̄ in ipso nō est et
in quo ipse nō est nō habz vitaz
p̄ causā vite q̄ pignus q̄ ideo pig
nus vite vocat̄ eukaristia a bea
to gregorio **Joh. x.** Ego veni ut
vitā habeat̄ q̄ **Deut. iij.** vos q̄
adheretis d̄no viuitis v̄muerfi
adheret autē deo qui d̄no incor
porat̄. **Querit** autē h̄ vtz̄ intelli
gat̄ istud de spūali māducacōe
vel sacramentali. si de spūali: tra
hoc videt̄ q̄ paruuli spūali man
ducacōne nō manducāt per fidez
q̄ dilectōne cū vtutes nō habeat̄
in vsu sed in munere et tñ vitam
habēt in semetip̄s. **Si** aut̄ d̄ sa
cramentali intelligit̄ māducacōne
tunc nō videt̄ vtz̄ quia multi sa
cramentalit̄ non māducat̄ q̄ tñ ha
bent vitā i seip̄s. ad hoc nō est
difficile respōdere. **Dicendū** ergo
est q̄ spūalē māducacō ē per
quam xp̄o incorporamur q̄ sacmē
talis māducacō nō facit hoc nisi
cū spūali q̄ sic dicit̄ ap̄lus. **p̄. Co.**
x. Q̄ patres nr̄i om̄es eandē escā
spūalē manducauerūt q̄ omnes
eundē potū spūalez biberunt. bi
bebant at̄ de spūali. **consequēte** eos
petra. **petra** autē erat cristus. **Q̄**
autē obicit̄ de puulis p̄t̄ dicit̄ q̄
sicut puuli habent fidē q̄ dilectō
nē nō i vsu s̄ in munere. **Ita** habēt

etiam xpi in corporacione et nichil
sequitur inconueniens. Si au-
tem queritur quare spiritualis
manducatio dicitur manducatio
et per quas similitudines a corporali
hoc nomen transfertur mandu-
cacione. Dicendum quod in corporali
manducacione sunt sex a quibus
transfertur ad spirituales man-
ducaciones. Quorum primus est attri-
tio ubi quod natura ideo facit quod
vniuersum quod a qualibus minima parte
fugit possit id quod est conueniens
in cibo. Secundum est deglutitio.
Tertium est digestio. Quartum
est puri succio. Quintum est ad mem-
bra delatio. et sextum est vniuersum quod
vniuersum membrum et de corpore efficitur.
Attritio autem est frequens reditio
mandibularum et oris super idem cui
respondet in spirituali manducacione
frequens reditus mentis et rationis
super cibum spirituales ut bene dicitur
dicitur quid a quo et in quo effectu
et propter quid accipitur. per. Corin-
xi. Iudicium sibi manducat et bibit
non diiudicans corpus domini et ibidem.
Probet autem seipsum homo et sic de
pane illo edat et de calice bibat.
Deglutitio autem est in insipicione
cibi ita per cibum fit in manducan-
te et sic in spirituali manducacione ca-
uendum est ne manducans extra ci-
bum remaneat per infidelitatem vel
dissensum nec quod cibum remaneat
ex ipsum per gratia peccacionem. Ioh. vi.
Qui manducat carne meam et bi-

bit sanguinem meum in me manent
et ego in eo. Digestio autem que est
separatio puri ab impuro tota re-
fertur ad comedentes. quia in ci-
bo isto nichil est impurum sed i-
purum aliquando etiam in comeden-
te impedit nutrimentum et tunc oportet
per humorem malus digeratur et
eiatur. Iuxta xv. Si sepauis
puru a vili quasi os meum eris
De succione autem qua interius
per venas nutrimentum fugit ma-
xime est attendendum. quia illa
perficitur desiderio incorporandi in
christo quo desiderio ipsum in nos tra-
hamus et nos in ipsum. psal. lxxvi. de
climato in vos quasi flumen pacis
et quasi torrentem mundantem gloriam
gentium quam fugietis et ibidem ut fu-
gatis et repleamini ab uberibus
consolationis eius et mulgeatis et
delicias affluatis ab omnimoda
gloria eius. Delatio autem ad mem-
bra spiritualiter perficitur quando abus
iste singularis virtutum cordis imit-
titur ut in ratione fit claritas lucis
in voluntate seruetur dilectionis in
memoria conseruatio meditationis
absque obliuione in delectabili
desiderium homini in irascibili dedi-
gnatio peccati in sensibili ymagina-
tio exempli in tota anima dulce
do spiritualis cibi. Sapientie. vii. p-
naciones in anias sanctas se traf-
fert aicos dei et proplexas et tituit-
fic in omnibus iteioribus suis in iustus
fuit qui dixit. sic apide et piguedie

repleat anima mea et labijs exultatis laudabit os meum. ysa. lv.
Audite audientes me et comedite bonum et delectabit in crassitudine anima vestra. vmo autem perficit in hoc quod christo vniuersum et spiritu eius viuificamur quod iste ab? non mutatur in nos. sed nos in ipsum et meliores efficiamur. **Ioh. xvij.** tu in me et ego in eis ut sint in vno consummati. **prie**
Cor. vi. qui adheret deo vnus spiritus est. sic per abum sacramenti etiam nos noua efficiamur conspersio. **p.**
Cor. v. ut fitis noua conspersio sic estis azimi. sed tunc quare ad istam manducationem oportuit adhibere de spirituali potu. **Ad hoc** dicendum quod ab? sine potu esse non potest. **Quinq;** enim facit potus? duemus in corpore sine quibus non proficit ab? opacio. **hec** autem quinq; sunt quod lauat sordida ne cum abo commiscantur. **secundum** quod extinguit incensam. **tercium** quod humectat aridam ut abo prepararetur. **quartum** est quod lubricat aspera ut per ea ab? moueat. **quintum** est quod subtiliat grossa in abo et membris ut facile penetrent et penetrentur. **hec** autem quinq; sanguinis spiritualiter conueniunt. **hic** enim lauat omnia sordida per hoc quod est sanguis expiationis. **Apo. viij.** Lauant stolas suas in sanguine agni. **extinguit** incensam per hoc quod est sanguis redemptionis redimens nos a peccati incensam et concupiscentie. **heb. xij.** Accessistis ad sanguinis aspersionem

melius loquentem quam Abel quod sanguis Abel clamauit vindictam christi autem sanguis clamat redemptionem et remissionem. **Hic** est qui humectat aridam per hoc quod est sanguis pietatis. quod omni pietate maior fuit quam sic sanguinem suum non tamen fudit pro nobis. **sed** etiam infudit nobis. sic enim omne cor ad pietatem deducit et ariditatem amittit sic dicitur. **Luc. xxij.** quod factus est sudor eius quasi gutte sanguinis decurrerent in terram ut scilicet cor tuum terrenum curam faciat. **Lubricat** autem aspera et ad lenitatem adducit per hoc quod est sanguis agni mansueti. **p.**
Pet. p. non corruptibilibus auro vel argento re. **es. a. va. v. co. pat.** ne est dicitur. **sed** periculo sanguine agni tanquam imaculati christi. **Subtiliat** autem grossa per hoc quod est sanguis sacramenti. sic ei inducit ad subtilitatem intelligencie spiritualis et sic vocat sanguis testamenti quo spiritualia confirmantur. **Yach. ix.** tu vero in sanguine testamenti tui emisisti vinum. **de** la. in quo non est aqua. **hac** ergo de causa tangit de potu sanguinis. **(Qui manducat carnes meas)** hoc quod dicitur vinum conclusionis habet. **Infer** enim si destruat consequens antecedens consequencie sic si non manducaueritis carnem filii hominis non habebitis vitam inuobis. **ergo** si vitam habetis inuobis manducabitis carnem filii hominis et quod causa immediata est carnis manducatio tunc conuenit propositio quod si manducabitis

testamēti q̄ p̄ multis effundet **Cā**
tico. vii. Dignuz dilecto meo ad
potādum labijsq; a dētib; ad ru
minandum. **Hic** ergo tal' (in me
manet) p̄ in corpacionem fidei a
deuo cōis a caritatis q̄b; fit spūa
lis māducaō a a spū meo viui
ficat a vegetatur **Eph. iii.** donec
ocurrat; ōnes in virū pfectuz i
mēsuraz etatis a plenitudis xp̄i.
p. Cor. xii. vos estis corp; xp̄i a
mēbra de mēbro (et ego in eo) p
grāe inhabitacōnem a sicut vite
pncipiū ē i viuificatis **Joh. xiiij.**
ad euz remem; aē. **p. Jo. iii.** de;
caritas est aē. **Sacramētū** em̄ eu
karistie est sacramētū caritatis a
vniōnis h̄ ergo est qd̄ dic' (**Hic**
aut me misit viuens pater) **Hic**
tāgit causā cause q̄ est pncipiū a
causa p̄vite in qua stat ois in
tellāis a nichil vltra q̄rit a p̄ illd̄
tota soluit' lis iudeoz. **Est** aut cō
texio ex tribus. primū est qd̄ di
cit: sicut misit me: ad mundū vi
uificādum a saluandū viues pa
ter. sic em̄ misit qv̄ vite ois causa
est i mēpso p̄ ipsum. **p. Thi. vl**
tio. qui solus habz immortalita
tē **Apoē. iii.** Dabāt gloriāz a ho
nore sedēti sup̄ thronum viueti i
secula seculorū. (**Et** ego viuo p̄p̄
patres) qz ab ipso habeo dimita
tē q̄ est vite pncipiū. qz ip̄ficio
p̄ t̄ q̄ p̄itur hic notat pncipiū
qd̄ ē in bitudine cause efficiētis
vl' q̄n̄ efficiētis a non in bitudiē

cause final' **Apoē. p.** Ego sū p̄m;
a nouissim; viuens a fui mortu;
Et ecce sū viuens in secula seculo
rū a habebō clauēs mortis a ifer
ni **Rō. vi.** Xps̄ refurgēs ex mor
tuis iaz nō morit' (**Et** qui mādu
cat me) māducaōe spūali que
dicta est. qz ille michi in corpō
tur a a spū meo viuificat. **Nō** em̄
est aliqd̄ mēbz xp̄i qd̄ nō viuat
spū x̄ vt dicat **Aug.** **Jo. xi.** Ego
sūm resurrectio a vita aē. (et ip̄e
viuet p̄pter me) hic vita gr̄e a i
futuro vita glorie. **Et** ip̄ficio p̄p̄
ituz denotat causā efficiētē **Gal.**
ij. Viuo ego iam nō ego. viuit ve
ro in me xps̄. qz aut nūc viuo i fi
de viuo filij dei q̄ dilexit me a tra
didit semetipsum p̄ me vt scz me
a morte libeāret a tradidit semz
ip̄sū michi vt in me esset eterne
vite pncipiū **Coloc. ij.** vita n̄ra
abscōdita est cū xp̄o in deo cum
autē apparuerit xp̄us aē. **sap. v.**
Iusti ip̄perpetuū viuet a apud do
minū est merces eoz. h̄ est ergo
qd̄ itēdit (**Hic** est panis verus)
Tāgit h̄ distinctionem istū; pa
nis ab antiqua hui; panis figu
ra. **Dicit** autē tria que p̄ficiunt di
stinctionē scz veram originē cum
dicat. hic est panis verus: in quo
vera a pura est refectio (qui de ce
lo) nō aereo h̄ de celo trinitatis
descēdit tāq̄ ab esse a loco perpe
tue vite vbi vita ōniū est a nemo
morit' **Ozee. xiiij.** **Conuertentur**

sedentes in umbra eius uiuent tritico et germinabunt quasi uinea memoriale eius quasi uinum libami. hic est adeps tritici in quo nichil est impurum quo omnes illud precipantes uiuunt et in gaudio spiritus germinabunt et in memoria habent gaudium uini libami quod de morte cantoris eterni exoritur. **H**ic ergo panis uiuificans de celo descendit per carnis assumptionem non uisibiliter apparens factus est panis hominum qui prius fuit panis angelorum. **N**on autem descendit de celo aereo neque est panis (sicut patres ueltri manna) hoc est panis de celo aereo (manducauerunt) corporaliter manducantes et sacramentum future significationis non intelligentes sicut nec uos in pane uobis exhibito spirituale intellectum habetis et ideo illi patres ueltri sunt non carne solum sed etiam carnalis sensus et infidelitatis imitatione. **D**e illis enim dicitur in Psalmo. **A**dhuc esce eorum erant in ore ipsorum et cetera. (et mortui sunt) in deserto propter lites et inuersiones quas mouerunt contra dominum. **N**um. xiiii. **N**on uidebunt terram quam iuravi patribus eorum nec quisquam de traxerunt michi in te uelut eas. **P**s. **Q**uibus iuravi in ira mea et cetera. et hoc est causa amonitionis. ex quo enim probatum est quod per manducationem spirituale habet eternae uitae principium et pignus quod caueat sibi ne propter incredulitatem

amittant sicut illi amiserunt (quod autem manducat) spirituali manducatione (hunc panem) sub quo corpus meum exhibeo (uiuet in eternum) nec unquam mori potest habens uitae principium in seipso in me ut dicit glosa. qui sunt uita. **J**oh. xiiii. **E**go sum uita et uita. **V**n. apoc. xix. **B**eati qui ad cenam nuptiarum agnoscunt sunt. **H**ec dicit in synagoga. **H**ic tangit locum doctrine ostendens quod sollemnis est locus ubi multi erant sapientes et contradicere non potuerunt quibus ante inuenerunt et litigauerunt unum dicit. **H**ec dicit in synagoga in quo locus publicus erat docendi. **J**oh. xviii. ego semper docui in synagoga quo omnes iudei conuenerunt et in abscondito locutus sum nichil (docere) docere est quoniam causa assignat eorum quod dicunt ut audieris cogat assentire. **P**h. signum et omnino scietis esse posse docere. **E**cc. xxii. **A**dhuc doctrinam quasi anilucanum effundam et enarrabo illam usque in longinquum. **I**n capharnaum) quod fuit ciuitas sollemnis galilee ne credatur in rure et in occulto factum fuisse. **E**cc. xxiii. in ecclesijs altissimi aperit os suum et in conspectu uirtutis illius gloriabitur. **P**s. **E**xaltet eum in ecclesia plebis et in cathedra seniorum laudet illum. **M**ulti ergo audientes ex discipulis eius. **H**ic incipit psalmus que est de scadalo discipulorum propter sermones auditos et non intellectos

Et diuidit in ptes duas. in qru
pria tagit discipuloru scadalum
In secuda aute tagit discipuloz
discrecone: p h q qdam abieit
qdam aut pstitit: ibi ex h mul
ti discipuloru ei? ac. **A**dhuc aut
in poi haru pau fut tria. in qru
prio poitur discipuloz scadalū
In secudo sedacio scadali qntuz
debut fieri. in tercio aute verbuz
euageliste. in q dephedit q xps
vtute sue deitatis h scandalū in
discipul dephedit cu essz occultū
In prio hoz duo dicunt qz pri
mū est q ecā discipuli scadali
zabatur. secūdu aute de q scada
lizati sunt **D**icit ergo multi ergo
audiētes: q ppter cōtatē cordis n̄
itelligētes ex discipul eius q mi
n? scadalizari debueit **L**uc. ij.
Ecce poitus est h in ruinam q in
rurrectionem multoz in israhel
q i signū cui cōtradicef (dixerūt)
ergo scadalizati h est turbati.
(**D**urū ē h smō) h est difficil qz
diat q nō est salus ad vitaz sine
carnis ei? māducaōe cū ihuanū
fit q fermū ei? carnes comedē (et
qs pōt eū audire?) ita q fide ad
bibeat smom **D**urū at putabāt
ad itelligēdum **I**naudibile vero
ad faciēdum. in smōe em illo q
tuoz esse arbitrabant scz imbūa
nū. fermum. impossibile q n̄ diui
num. imbuanuz qdē. qz abomi
nacōez gnabat carnē huanā da
re ad māducaandum **F**ermum qz

qz h ferale est q nulli vtuti cōso
num: laceāre carnes crudas fue
speciei q deuoraē illas qd nō faci
unt n̄ ad furiam q caminā famez
ēbacti hoies sic dō **T**ren. iij. ma
n? mulierū misericordiū coxerūt
filios suos ad mensurā palmi fa
cti fut eis i abum i cōtricōne filie
populi mei **F**alsū autē q ipossibile
dicebant qz nō considerantes po
tēciā dei putabāt q absq carnī
b? q comestis ipse viu? remanē
nō posset q sic dare nō posset car
nes suas **I**ndiūmū vero qz deus
ipse dixerat **G**en. ix. sāguinēv m
regrā de māu hois q bestie cūda
rū aiancū q noluit ecā q sāguis
aialū biberetur **L**euit. x. q. xi. q
ido q deo q rōi q natuē putabāt
hūc smonem esse strariū. q ideo
dicebāt durū q inaudibile homi
ni (**S**ciēs aut ihefus ac.) **D**ic
tagit rñsio ad scandalum hoc se
dandū **E**t hz qtuoz ptes. in qru
pria oñdit euagelista pfectōez
eius q dixit smonem. in secūda
hunc smonē facit esse credibile.
in tercia smomis dat quādā ex
planacōez. in quarta aut inf au
diētes facit discreconem **D**icit er
go: **S**ciēs autē ihs: pvtutē di
uinitatis q sola nouit cogitacōes
q intēcōnes cordiuz. heb. iij. **D**i
cretor cogitacōnū q itencōnū cor
dis. ps. **Q**ui finxit sigillatim cor
da eoz apud semetipm nullo nū
ciante **I**ob. ij. non erat ei necesse

ut q̄s testimoniū ferret de homine
Ipse em̄ nouit quid eēt in uine
(q̄ murmurauerūt de hoc) oculi
te (discipuli) **Prouerb. p̄. Despe**
xlis ōne filiū meū et interpretaci
ones meas neglexistis (dixit eis)
ecce se cū in quo duo facti: ifir
mitatē increpat et sermonē ōnez
facit credibilē. dicit ergo (h̄ uos
scandalizat) interrogatiue et ē in
terrogatio nota increpatōis ac
si dicat erubescite ifirmitatē fidei
v̄re quib? tot secreta mystica dis
serui **Mar. iij. Verū** autē ō
nia discipulis differuit q̄ p̄ tot
expimēta miraculoꝝ potēciā mee
dimitatis ōndi **Jo. ij. hoc** in ciuiz
signoꝝ fecit ih̄s corāz discipulis
suis et manifestauit gl̄am suā q̄
bus tot modis ueritatē cōsiliij et
m̄ reuelauit **Jo. viij. Oia** quecū
q̄ audiui a pr̄e meo nota feci uo
bis. adhuc hoc dēcū qd̄ p̄ oib?
morē meū ad uos ōndit et uos in
et me uob̄ uinit; uos scandalizat:
qd̄ pot̄ ad īcōpabilē dilectōez
uos debet astringē. p̄. p̄ eo ut
me diligerēt detrahebāt michi.
Querit autē cū dōmin? dōcuerit
Math. xvij. multū cauendū eē
a scandalo infirmoꝝ quare mō
occasionē p̄stitit scādalo. **Ad h̄**
dicendū q̄ aliqui causa dat scan
dalo directe sc̄z qn̄ aliquis dicto
uel facto min? recto q̄tū est de se
dat causā ruine **Ma. iij. Et** corru
it popul? uir ad uir̄ unusquisq̄

ad proximū suū et hoc scandalū n̄
lo mō est faciendū q̄ fieri nō pot̄
sine mortali p̄cō. Aliqñ autē pri
m? accipit occasionē scādali et ru
me nō a dicto uel facto qd̄ uidet.
h̄ pot̄ a disp̄ōsitiōe quā habz in
se malā que cōtraria est dicto uel
facto recto qd̄ uidz in alio sicut
pharisei p̄pter carnalē intellectū
legis et nature et amorē suaz tridi
cionū scādalisabant circa uerba u
ritatis **Mat. xv. scis** q̄ pharisei
audito hoc uerbo se. sūt. et r̄ndit
dñs **Dimite** eos uia sūt. et duces
cecoꝝ et hoc scādalu qd̄ ē in pacē
te et nō ī dōcēte nō impedit dōctri
nā ueritatis et tale est scandalū
quo hic discipuli sūt scandaliza
ti et hoc quidē sedatur sed dōctri
na ueritatis p̄pter hoc non dimit
titur. hoc enim scandalū uertitur
in increpatōem **Ma. viij. Er̄t** i
lapidem offensionis et in petram
scandali duabus dōmib? israhel
(si ergo uideritis) **Facit** creduli
tatem sermōis uel credibile esse
quod dixit dicens: si ergo uideri
tis: oculis cordis et corporis (fili
um hominis) in p̄sona (ascendē
tem) localiter: s̄m humanam na
turā (ubi) in dextera patris (erat)
ab eterno (p̄us) q̄ carnē assume
ret et sumendo inuisibilis appare
t et locutiō est defectiua et sic sup
plēda. si ergo uideritis ascendētes
patris cōeqlē eē intelligetis et sermo
nē suū esse in p̄tate qui omnia

impleat q̄ dicit. ascēſio enī xp̄i oñ
dit dignitatē potestatē ⁊ ad pa
trē oīno ⁊ formē voluntatē. Digni
tas attēdit qz ad eq̄litate p̄ris i
natura humana quam suscepit
ascēdit. Col. iij. vbi xp̄s ē i dexte
ra dei sedēs. P̄tas autē qz ⁊ oīa
sb̄ieat ⁊ de oīb? trūphauit mū
do ⁊ morte ⁊ inferno. p̄s. Iter fa
cite ei q̄ ascēdit sup occasū domi
n? nomē illi. Domin? autē nomē
ē p̄tatis vt dic̄ ambro. dñm autē
p̄fecte p̄tatis se demōstrauit qñ
sup occasū hoc ē p̄ mortē ⁊ super
mortē ad p̄rēm se eleuauit. cōcor
dē etiam voluntatē ad patre? oñ
dit qz discors voluntas a celo in
infernum p̄iecta ē. oīno autē con
cors eius voluntas mōstrata ē qñ
eū in dextera p̄r collocauit ⁊ oēs
inimicos ei? q̄ eū a p̄rē discorda
re dicebant caulcauit. p̄s. Dixit
dñs dño meo se. rē. vñ. Jo. xvi.
dicat qz sp̄s v̄itatis arguet mū
dum de p̄ctis ⁊ de iudicio ⁊ de iu
sticia. Et singulorū sb̄iūgit rōes
De p̄ctō q̄dē qz nō crediderūt in
me qd̄ at̄onomatice p̄ctm̄ ē auz
tot miraculorū argumentis ⁊ per
tot modos miracula facendi p̄
baueri qz ex p̄p̄a p̄tate natuē mi
racula fecerūt ⁊ ip̄si tñ nō credide
rūt. De iudicō vero qz in h̄ qz me
iudicauerūt dānantes ad mortē
iam p̄r̄iceps mundi iudicat? ē ⁊
sic patz qz meū quod ab eis susti
nui iudicium nō fuit malefacto

ris. s; r̄emptoris q̄ dānari non
debit. De iusticia autē qz ad pa
trē vado p̄ ascēſionem p̄ quā pa
tet qz nec dicto nec facto fallax v̄l
iniust? fui. s; oīa p̄bant esse con
sona v̄ritati ⁊ iusticie ⁊ voluntati
p̄ris q̄ regula ē oīs dicti l̄ facti
recti qz alit p̄ dicta vel facta non
ad p̄rē. s; ad ifernū irē. sic ergo
p̄ hoc qz ascendit oīa dicta ⁊ fa
cta sua in r̄ctitudie cōsistē p̄ba
uit vñ in psal. cū dixisset mirabi
lis i altis dñs: statū sb̄iūxit testi
monia tua credibilia facta sunt
miris. Est ergo sensus h̄e: Si ez
go vos: q̄ sensu v̄stro sermones
meos auditis nō creditis. s; scan
dalum ruine in eis accipitis vide
ritis oculis cordis ⁊ corporis: fili
um hominis: h̄ ē p̄sonam istā di
uinam q̄ sb̄ forma latz filij h̄ois
ascēdētē sua p̄p̄a v̄tute. p̄s. Exul
taē dñe in v̄tute tua cā. ⁊ ps. rē.
Ysaie. lxxiij. quis est iste q̄ venit
de etom t̄ctis v̄stib? de bosra. iste
formosus in stola sua gradiens
in multitudie fortitudinis sue:
vbi: in eq̄litate: eāt p̄us: ab eter
no tūc iq̄ auz h̄ videntis ocula
ta fide p̄babit istos s̄mōes eē
dictos in p̄tate ⁊ nō in ifirmitate.
Actu. p̄. Videntib? ill? eleuat? ē
⁊ nubes suscepit eū ab ocul? eoz.
Et ibidem Cūqz intuerētur in ce
lum eūte illum rē. et hoc s̄gtum
est. iij. Re. ij. Rem difficilem po
stulastis rē. ac si dicat qd̄ nunc

difficile esse putat tunc facile fiet et
facile intelligetur. quia tunc tanta erit
noticia virtutis et patris mee quod
omnia que nunc dico dicta in parte
et non in infirmitate credatur et intel-
ligentur quod scilicet in manducatione sacra-
menti dentes comedentium non diuidet
carnes meas sed formas sensibiles
panis et vini nec ego mutabor in
natura comedentium sed michi eos vini-
am et in spiritu meo viuificabo et co-
mest? viu? manebo et diuis? sacra-
menti formis ego integer san? ma-
nebo nec quicquam in hijs est abluabi-
le vel feruuz sed totum sacramentalit-
er diuinum et salutare et hoc est quod dicitur
tedit. Si autem querit utrum ista ver-
ba conueniant nature vel persone di-
cendum quod conueniunt persone in natu-
ra humana accepta. hoc enim ratione
nature humane ascendit illuc ubi prius
fuit in equalitate personarum quod fuit
eadem persona ab eterno. **Mat. iij.** ego
de? et non mutor. In hijs etiam quod assump-
sit sic dicit **Cris.** et **Nycea** synodus?
nec conuersionem passus neque diui-
sionem neque mutationem aliquam susti-
nit. assumpsit enim quod non erat ma-
nes quod erat. **ps.** Tu idem ipse es et a-
m. **t. n. de.** Ad hanc autem explana-
tionem inducit hoc per quod dicitur et sequitur
(spiritus est qui viuificat) et dicitur duo.
In primo dicitur daturum intelle-
ctus verborum istorum. In secundo dicitur ip-
sum esse verborum intellectum. dicitur ergo:
spiritus qui a patre procedit et a patre qui
me misit est qui viuificat omnes michi

adherentes et vitalem tribuit intelle-
ctum **Ezech. xxxviij.** Ingressus est
in ea spiritus vite et vixerunt (caro) au-
tem hoc est carnalis in verbis istis
intellectus? quem vos habetis (non pro-
dest quicquam) sed multum obest quia vos
venire ad me per fidem non permittit pro-
pter quod **Jo. xvi.** dicit Expedit vo-
bis ut ego vadam et non inhi em? sicut
habet principia infirmitatis que corda
vra detinet que omnia dicta mea infir-
mitati attribuitis non veniet ad
vos spiritus virtutis que docet omnia esse
dicta in parte et virtute. **ij. Cor. iij.**
lucida occidit spiritus autem viuificat **Ma-
th. xvi.** Caro et sanguis non reuela-
uit tibi etiam. (verba que locutus sum vo-
bis) ad utilitatem vram de sacramen-
to eucaristie (fuit) pro causa (spiritus
et vita) totum enim quod operatur in sacro-
mentis est spiritus et totum sacramentum est
vita. Quod quilibet sit verum notandum quod in
sacro sunt octo que non sunt nisi
parte diuini spiritus. Id enim quod in sacra-
mento est sacramentum tantum species est siue ac-
cidencia et forme panis et vini et hoc est
primum. Id autem quod in sacro est res et
sacramentum est corpus christi verum quod accepit
in virgine et in quo vixit in huma-
ne nature veritate et in quo pepen-
dit in cruce et resurrexit in beatitu-
dine. Tertium autem quod vocatur
continentia corporis christi verum
sub specie sacramentali et sic to-
tus cristus est sub forma panis
et totus sub forma vini et totus sub
qualibet parte vtriusque speciei.

Quartū autē diuīsiō speciesū sa-
cramentaliū ad quā diuīsiōnē nō
diuidit corp⁹? sed manz integrū
et saluū. Quintū sup̄ corp⁹ qua
immutabiliter corp⁹? et ipassibi-
liter se hñs in oib⁹ que sūt i illa
sup̄coe. Sextū ē qd̄ ē i forma sa-
cramti q̄ licet sit ab ore plata sa-
cerdotis tñ ex vi illa opaf qua a
verbo p̄cessit increato. Septimū
ē qd̄ forma nō opaf extra intēcio-
nē qz eiaz si i altari multe hostie
essent dūmō circa eas nō itendit
sacerdos opai formav̄borū circa
eas nichil opaf. Octauū ē qd̄ licz
h̄ forma diuīsa sit idiuisibiliter
tñ operat ex tōlitate sua circa sac-
ramēti spēs. Nec autē omia p̄ causā
nō facit n̄ sp̄it⁹ diuin⁹ operas i sa-
cramto. spēs em̄ sacramti q̄ i sa-
cramto videns sūt ibi sine omi sb̄-
iecto et hui⁹ causa ē qz in quāqz
essent sic i sb̄iecto illud afficerēt
et mutarēt i illud p̄ suas pprie-
tates ducerēt. Corp⁹ autē x̄ cū sit
imutabile talib⁹ accidētib⁹ affia-
nō pōt et ideo iesse nō possunt. si
autē essent in arcūfuso aere sicut
qd̄ a dixerēt tūc i illud ducerēt sic
i illō qd̄ nutriet ab ādo et potā-
to qd̄ essz falsitas i sacramto ve-
ritatis qz aer nō abat nec potat.
Adhuc autē i substantia panis
et vini nō sūt qz sb̄stācia illa nō
manz et ideo relinq̄tur qd̄ i nullo
sūt sic i sb̄iecto et h̄ nō pōt offerre
accidētib⁹ n̄ sp̄it⁹ dīm⁹ ad cō-

posicōez sacramti. cū ei corp⁹ pas-
sibile inaiatū materiale trās sub-
stāciē i suū alā? scz i corp⁹ im-
passibile aiatū gloriofum dīmū.
Cōsequēs ē vt id qd̄ nō trāhit fi-
cut spēs accētales ad minus ad
pp̄etate sb̄stācie i h̄ trāseāt qd̄
p̄ se existēcia sūt i sacramto. ita
qd̄ sapor et color sūt i q̄ntitate. q̄n-
titas i nullo. h̄ stans i seipsa re-
maneat et h̄ q̄dem i diuinis val-
de frequēs ē qd̄ creature mutātur
v̄l ad vindicādum et iniustos
v̄l etiam ad solādum pp̄ter bo-
nos. sic patz i plagis egipti. in
q̄b⁹ ignis i aq̄ ardebat et aq̄ na-
tura extictiua et v̄tute nō habuit.
In filijs autē israhel ip̄sū tormē-
tū accepit v̄tute solacōis. vñ
sap. xvi. Creatura em̄ tibi creato-
ri desuiēs exardescit i tormētū
adūsus iniustos et leuior sit ad
bñfaciēdū p̄ h̄ijs q̄ i te confidūt.
In corpore autē x̄ qd̄ ē res et sac-
ramētū h̄ miabile ē accipere quāvis
ip̄sū fuerit passibile q̄n dedit i ce-
na et ipassibile sit hodie et sēp fue-
rit post resurrectionē et cū ip̄sū de-
berit vt cibū i sacramento. tam
nullā i sacramto v̄l tūc vel postea
sustinuit passionē. Nō em̄ ibi ex-
hibuit vt passibile v̄l nō passibi-
le. h̄ vt passibile exhibuit i cru-
ce i redēpōez vt ipassibile i celo
exhibet vt gloriificatiuū nr̄oz cor-
porz. h̄ vt spūalem cibuz exhibet
i sacramento. De exigēcia autē

talis ubi non est ut patet. h. potest
usque nos ad se et in se convertat et
in hoc saluat veritas nos spiritualiter
abantis quia spiritualiter abat si
ue spiritualiter siue sacramentaliter
madducetur et ideo non exhibet in
sacramento corpus suum nisi in veri-
tate substantie et in veritate aban-
tis. **Ad** veritatem autem sive corporis
christi et ad veritatem abantis non exi-
gitur quod sit passibile vel impassi-
bile et ideo nec actus passionis nec
actum impassibilitatis ibi exhibet.
h. in veritate sive sue exhibet
ibi actum vere abantis et hoc est quod
dixit supra **Caro** mea vere est abans
et sanguis meus vere est potus. **Ter-**
cium autem erat continentia corporis
veri sub specie sacramenti que non est
continentia loci. quia quod loco continetur
illi principium et medium et finis assi-
gnatur in loco quod non potest fieri in
corpore christi sub forma sacramentali
sed hec continentia perficitur ex duo-
bus scilicet ex continentia signati sub si-
gno et ex continentia locati in loco. h.
enim cum continentia in loco quod vere per-
sonaliter corpus christi est in speciebus
illis sicut vere locatur principaliter
corpus christi est in loco. **Et** habet
etiam continentia signi sub signato
quod sicut signatum significat in qualibet
parte signi totum et in toto to-
tum. **Ita** corpus christi verum est in
qualibet parte speciei sacramentalis
totum et in toto totum. **Circulus** enim
significat vinum et totum vinum si

gnatur in qualibet parte circuli et
totum signatur in toto circulo.
Similiter fumus significat ignem
Ignis autem in qualibet parte
fumi totus integraliter significa-
tur et totus integraliter signatur
in toto fumo et sic continentia cui
sunt sub specie sacramenti similitu-
dinem trahit a duabus continen-
tiis loci scilicet et signi. a continentia
loci habens veritatem proprie sive
substantiam. h. loci continentia de-
ficit ab ea in hoc quod locatum non
totum est sub loci qualibet parte
Cum continentia autem signi con-
uenit in hoc quod totum est sub toto
et totum sub qualibet parte. h. signi
in continentia deficit ab ipso in hoc
quod signum non semper continet signatum
sive veritatem sive et proprie. h. species sa-
cramentales semper continent totum christum
sive veritatem sive et proprie sue. **Et** ideo
dixerunt antiqui quod corpus christi est in
speciebus sacramentalibus in loco sicut
deus est in loco et non sicut corpora
naturalia sunt in loco. **Deus** enim est
in loco ita quod in loco toto est totus
non inclusus et in qualibet parte
loci est totus non inclusus tamen
est in loco et in qualibet parte loci
essentialiter potencialiter et principaliter.
Ita corpus christi est in speciebus
totum non inclusum in toto ita quod
etiam non sit extra et in qualibet parte
speciei totum non inclusum et
tamen et in tota specie et in quali-
bet parte speciei est essentialiter.

potēcialit̄ a p̄ncipalit̄ unde ipse
dixit **Luc. xxij.** Accipite a diuidi
te it̄ vos s̄ ē corp̄ meū qd̄ verū n̄
ess̄ si i q̄libet forma pais diuisa
a discipul̄ p̄recta x̄ps nō fuiss̄
Q̄rtū at̄ diuisio ē qz licz forme
diuidant̄ t̄n frāgēdo formas nō
diuidit̄ x̄pus **Et** huius causa ē qz
nō afficiūt corp̄? x̄ sp̄s ille sicut
dixim̄. s̄ id qd̄ p se ibi diuidit̄
ē quātitas a ad illi diuisione di
uidit̄ a color a sapor. qūis autē
fractura ad corp̄? x̄ nō p̄t̄gat t̄n
significat diuisione q̄ ē i corpore
m̄stico qd̄ ē ecclesia q̄ triptita ē.
qd̄am em̄ ps ei? trūphat in cēl̄
iam v̄nita capiti p̄ gloriā. qd̄am
autē militat i terris v̄nita capiti
p̄ gr̄az. quedā aut̄ purgat̄ in pe
nis expectās capitis misericordi
am a t̄n v̄nita capiti p̄ gr̄am a
sp̄em certissimā a ideo etiā fractu
re sūt tres vt vna sit laus p̄ trū
phātē. vna autē intercessio p̄ mi
litātē. a vna supplicatio pro ea q̄
purgatur in penis **Phil. ij.** Vt i
noie ih̄u ōne genu flectat̄ a ōnis
lingua cōfiteat̄. qz d̄ns ih̄s x̄ps
in dextera ē d̄i p̄ris. vnus iteger
laus b̄tōz gr̄a merētū a p̄p̄cia
cio liberādonū **In** h̄is fractōm̄to
specierū sacramentaliū at̄q̄ dixerit
exēplū de speculo. in q̄ qn̄ oppoi
tur rei alicui tota ymago illi? re
p̄setat̄ in toto speculo. a nichil
āpli? a si frāgat̄ speculū in mul
tas ptes: tota ymago in q̄libet p

te fractuē speculi rēp̄sentatur **De**
derūt etiā q̄dam exēplū de an
gulla vel sp̄ete in q̄ toto est vna
aia motua a sēhibil̄ a si diuidā
tur in multas ptes dicit **Aug.**
qz h̄ eadē aia per sēh̄r̄ motū ma
nifestat̄ in q̄libet pte diuisa a q̄
uis ista exēpla deficiēcia sūt ad
tātā excellēciā q̄ ē in sacramento t̄n
aliq̄ modo ip̄fecte declāt̄ x̄ s̄ sac̄
mēto i diuisibilitatez. v̄n si q̄s di
cat obiciens. si i q̄libet fracte bo
stie ē tot? x̄ps eo qz i diuisus sit
x̄ps. a ideo vbi ē ps ibi est totū
ergo vbi ē ocul? ibi ē man? a vbi
ē pes ibi ē caput. illud ē vel mon
struosū v̄l cōmassatū. patz qz n̄
valz huiusmōi sophistica argu
mētatio. qz iā dictū ē qz corp̄? x̄
s̄ forma sacramenti nō ē absolute
sicut locatū in loco. s̄ i multis ē si
cut figuratū i signo. licz i paucis
sit ibi sic in loco a ideo nō seq̄tur
qz vbi sit oculus ibi sit man? s̄
p̄ciā? qz vbi significet̄ oculus ibi
significet̄ a man? a h̄ est verū q̄
uis i illo signo sit essentialit̄ a po
tēcialit̄ a p̄ncipalit̄ tot? x̄ps a hoc
ideo est qz sic dicit **Innocēti?** pa
pa i libro de sacramētis. x̄ps p̄ triā
q̄ sūt in ip̄so inuenit̄ in trib? p̄
h̄ em̄ qz ē d̄e? vbi qz i ōni loco. p̄
hoc autē qz h̄z corp̄? h̄uanū diu
fis figuris mēbroz distinctū ē i
celo **Per** h̄ autē qz ē ab? fideliū ē
in sacramento. a ideo nō refert̄ ad
sacramētū cōtinēciā p̄ h̄ qz habet

corpus sub diuersitate figurari
in membris distinctum quod plures
cant ethiogeneum. huiusmodi rationem
ubi fidelium et ideo sic quilibet per spe-
ciem sacramentalis signum est ubi. ita
christus in qualibet parte continetur ut
in bus et ulterius ex illa propositione ni-
chil potest inferri. quia species sac-
mentales per similitudines corpora-
les spiritualia signant et hoc quidem
metaphorice habent. Ex metapho-
rica autem non potest aliquis
arguere ultra similitudinem quam
ponunt quia peccatum est in proble-
matibus ut dicitur in secundo theophrasti
corum sicut si dicatur hominem esse platanum
sequitur quod homo ille sit lignum
vel altus et non sequitur quod homo ille
sit arbor vel lignum. quia platanus po-
nit similitudinem non ad naturam sed
ad staturam. De ista autem indiui-
sione in sacramento quod ad diuifi-
onem specierum non diuiditur. dicitur
per. Corinthios. per. Diuisus est christus quod
si dicatur non diuisus est. Exo. xij.
Quis non diminuetis ex eo. Ioh. xix.
Non fregerunt eius crura et ibidem
quod partiti sunt vestimenta mea que
signant species sacramentales qui-
bus vestitur corpus christi sicut tunica in-
confutabilis que integritate christi sig-
nificat integra et indiuisa permansit.
Quintum autem est vera supradictio veri
corporis christi sacramentalis in qua
corpus christi impassibile et immu-
tabile permanset. quia in illa sumptione
nec dentibus teritur nec dige-

stione mutatur et coquitur nec ad
comedentis naturam mutatur quia
sic periret cum comedentis natu-
ra. sed potius sumptione illa su-
mentibus ut dicitur. Oplarius na-
turaliter hoc est secundum propriam na-
turalem substantiam infunditur
in visceribus eorum infunditur
tam diu manens in eis quam diu ma-
nent species sacramentales. sed
sic sumptum nos sibi attrahit et
nos in melius alterat et nos sibi
incorporat et vnit et viuificat vita
spiritus sancti. Unde dictum est
Augustino. Cresce et manduca-
bis me nec tu me mutabis in te
sicut abusus carnis tue. sed tu mu-
taberis in me. In eo autem qui
sacramentaliter manducat et in-
digne a specie non transit in ani-
mam. sed potius transit in celum
et non incorporat illum sibi sed
abiat sicut iudam. Iohannis deo-
moterco. Post bucellam intriuit
in eum sathanas et hoc intendit
Canticorum. v. Comedite amicum
meum et bibite et inebriamini caris-
simi. quia sicut ebrius non ma-
net in se sed mutatur in vinum vir-
tutem sic sumens illum cibum et
potum non in se manet. sed mu-
tatur ad virtutem christi. hinc est
quod dicitur. iij. Re. xix. quod helyas
ambulauit in fortitudine ubi sumptus
ab angelo et non in fortitudine pro-
pria usque ad montem dei oreb.
quia ipse mutatus fuerat ad ubi

illi? fortitudine q̄ i isto alio figu-
ralit significabat a h̄ ē abus sac̄
mētū illi? **U**ertū est q̄ in forma
isti? sacramētū q̄ consistit in forma
v̄borū q̄ verba sup̄ corp̄? q̄dē fuit
ista. hoc ē corp̄? meū cōiūctio em̄
q̄ interpoit̄ sic. h̄ ē em̄ corp̄? meū
poit̄ ad cōiūctōū oīōnē cū p̄cedē
ti clausula q̄ dixit. accipite a co-
medite ex hoc oēs: h̄ ē em̄ corp̄?
xp̄i. h̄ ipsa foit̄ q̄ operat̄ i sacra-
mēti trāsubstantiāciōez: nō ē m̄ h̄ hoc
q̄dē dixit. h̄ ē corp̄? meū a q̄dē p̄ce-
dit cū dicit. **A**ccipite a comedite
nōt̄ in iūctiōez officij. qz tunc ip̄i
discipuli a in eis oēs sacerdotēs
acceperūt huius officij iūctiōnē a
xp̄o. **Q**z autē dicit comedite: pre-
ceptū nōt̄ cōiōnē. qz sacerdos ex
eodē cōicat a ppl̄us. qz autē dicit
ex h̄: p̄ticiōez notās itelligit di-
uisiōnē q̄ ē in sp̄eb̄? sacramētū. et
qz addit oēs. nōt̄ qz oīb̄? ad sa-
lutē v̄nica h̄ sacramētū hostia suf-
ficiat a nulli deficiat i h̄is q̄ p̄tinēt
ad salutē. **I**d autē qdē seq̄tur: qdē
p̄ v̄b̄ tradet̄ i cōmissiōnē p̄ctōz:
hoc dicit̄ p̄t̄ sacramētū huius p̄p̄uz
effectū quē habuit p̄ oblatiōem
quā xp̄s qdē p̄fecit in cruce. oīs
autē sacerdos cōtinue p̄ficiat in cō-
memoratiōnē qm̄ celebrat missam.
Hec ergo ē foit̄: h̄ ē corp̄? meū:
sic dicit̄ ē q̄ opatur in pane trāf-
s̄b̄stantiāciōez. a h̄ nichil penitus
opatur i v̄mo. **F**orma autē alia s̄a-
guinis ē ista. **H**ic ē calix s̄aḡnis.

mea similit̄ cōiūctio q̄ interpoit̄
ē nō cōiūctiōis huius oīōnē ad
p̄cedētē. a qdē seq̄tur noui a eter-
ni testamēti nō ē de foit̄. h̄ nōt̄ hu-
ius sacramētū dignitatē. qz nouū
ē a inouās i institutiōe a effectū i
nouaciōis a modo rit̄? q̄ celebrat̄.
Testamētū autē est qz legatū vl-
time volūtatis x̄ ad passiōnē eun-
tis. eternū autē q̄tū ad cōsiliū et
ne p̄destinatiōis in nr̄am satisfā-
ctiōnē a in signū huius cōsiliij eter-
ni p̄figuratū ē a n̄ legis sacramēta
i oblatiōe melchisedech q̄ panes
a v̄mū obtulit h̄m autē ordinem
melchisedech nouū sacerdotū x̄
ē institutū. sic dicit̄ **P̄s.** Tu es sacer-
dos in eternū h̄m or. ac. **Q**z autē
dicit̄: ministeriū fidei: nō operatur
trāsubstantiāciōnē. h̄ dicit̄ fidei n̄c
cōfirmaciōem eo qz sic dicit̄ fides
qz p̄ istud sacramētū tēdim? in
fixeuitatem q̄ ē v̄nio nr̄i cū xp̄o
h̄m qz i isto v̄mū sacramētū vt a
sp̄iritu x̄ viuificem̄ eodē sp̄ū viuē-
tes i vita dīna q̄ ipse viuūt. **E**t qdē
addit̄ q̄ p̄ v̄b̄ a multis effunde-
tur notat qz s̄aḡnis x̄ a sacerdotē
mūdāt a ppl̄m a multis qdē effi-
ciēt̄ valet. oīb̄? aut̄ sufficient̄:
in cōmissiōez p̄ctōz: qz licet oīa
sacramēta aliq̄ modo remissiōnē
operēt̄ p̄ctōz. t̄n̄ in oīb̄? istis per
se cōmissiōnē s̄aḡnis x̄ opat̄. **I**ste
fuit ergo forme q̄ operat̄ transub-
stantiāciōem. a h̄ foit̄ s̄aḡinis ni-
chil valerz sup̄ panē p̄nūciata.

hmo intēcionē vt nō intēcio hmo
mi defuit a alit' ridiculuz a negli
gēcia fieri. si tot hostie cōsecrate
viderent' q̄t quot i ecclesia v̄l i al
tai ex negligēcia v̄l ex dolo aliq̄n
remanerēt. Nec em̄ xp̄us aliū pa
nē trāssubstāciavit. n̄ quē corā se
habuit ordinatū ad discipuloz
cōmunionē. **Math. xxvi.** Accipi
ens panē ḡcias egit a fregit a de
dit discipul' suis. Et similit' q̄uis
forte plurimū vinū ess; i mēsa. tñ
aliud nō mutavit i sāguinem q̄
q̄d i calice habuit a discipul' ex
bibuit. sic ibidē legit'. a ideo etiā
nūc ex' intēcionem sacerdotis ex
istēs nichil cōsecrat. Ad h̄ em̄ suf
ficiat porrigere intēcionē q̄d cōse
cratur ad fidelīū cōmunionē. a si
milis in hac hostia illū panē bñ
dixit quē discipul' porrigere intē
dit a quē turbis appom' p̄cepit.
Et similit' Math. xv. a Luc. ix.
Octauū est q̄ for' licet sit diuisa
in dictiones a sillabas tñ indivi
sibiliter operat'. a h̄ ideo ē qz oīa
referūtur ad rē q̄ est vna a indivi
sa a ideo licet res illa put' s̄ voce
fiḡtur: operatur in sacramēto tñ
diuidūtur opacōes duarum for'
rū. qz cū dicit: hoc ē corp' meū:
sup panem est totū sacramētum
ibi corporis atēq̄ p̄nūciat'. **Vic**
est sāguis meū: vna illarum for'
rū nō expectat aliā. sicut dixerūt
ātiq̄i. h̄ diuisim quelibet opera
tur sup corp' a sup sanguinem.

psa. lv. Verbū quod egredietur
de ore meo nō reuertetur ad me
vacuū. sed faciet quecūqz volu
a prosperabit in hijs ad que misi
illud. **Luc. xxi.** Celum a terra trāf
ibūt: v̄ba autē mea nō trāfibūt.
Trāfirēt at si sine effectu frustra
p̄nūciarentur. **Hec** ergo sunt q̄ i
sacramēto spūs sanct' operatur.
sicut ei i vtero v̄gis carnē a sāgu
nem spūs sanct' est operat'. ita a
i sacramēto spūs dñi operatur
ōne q̄d in sacramento est operan
dum. a ideo dicit. **Verba** q̄ locut'
sū vob' spūs a vita sunt: qz causa
ōnium que dixit spirit' dei ē. nec
alius spiritus ista p̄ficere possit.
Et vita: Vita autē est in hijs ver
bis h̄m q̄ a spiritu operante p̄ce
dunt a nō h̄m q̄ carnaliter sunt
intellecta. **Sūt** at vita p̄ effectuz
qz vitā efficiunt p̄ sp̄itū operāte;
in sacramēto. **Vita** aut ista ē ad?
dñi sp̄itus. qz sic h̄ dixit sp̄itus
est q̄ viuificat. **Per** effectū aut vi
te est istud sacramētum ad fōtē
vite h̄ns v̄mionem. ad omnes ri
uos vite cōionem. ad ipsā vitam
amoris colligacōnez. ad autorez
vite veritatis opaginem. ad finē
ōniū viuoz acceptabilitatē a in
ipsa vita mirabilem dilectacōnez.
Et h̄j sūt sex effect' hui' sacram
ti. fons autē vite v̄bum dei in car
natum est a quo nob' fluit vera
vita. p̄s. **Dñe** apud te est fōs vi
te. **Sach. xij.** erit fōs patēs

domini dauid **Johānis** .iiij. fiet
in eo fons aque salientis in vitā
eternam. huic autem fonti vite
nos vnit hoc sacramentū. p. sum
ptionē enī tā sacramentalē q̄ spi
ritualem ipse nobis vnitur. per
incorporationem vero nos vnimur
sibi sic dicit **Hylari** in libro de
synodis. ix. **Jo. xvij.** Tu in me et
ego in eis vt sint in vnū cōsumma
ti. et ibidē vt dilectō qua dilexisti
me in ipsis sit et ego in ip̄s. Sic
ergo hoc sacramentū est vniōis et
habz vt dicit **Aug.** mirabiles
q̄sdam quatuor vniōes Est enī
hec oblatio vna cū eo qd̄ p. nob̄
offertur. vna cū offerēte. vna cū
eo cui offertur et vna cū hijs p. q̄
bus offertur. Vna quidē cū eo
qd̄ offert q̄ nō iam multas hosti
as offerim? s̄ vnā in omnibus sig
natā **Ysa. p.** quo michi multitu
dinē victimarū v̄raz **Deb. x.** per
vnā hostiā cōsumauit in eternū sā
ctificatos et ibidē paz an. hic au
tē vnā offerēs in sempiternū ho
stia. De cetero sedz in dextera dei
expectās donec ponant inimici ei
scabellū pedū eius. sic ego hec ho
stia i oib? alijs hostijs significa
ta et intēta fuit vnica et ab ip̄a ac
ceptat̄ que cūqz deo accepta ē vel
fuit et hoc **Mat. p.** signatū ē vbi
dicit̄ de hostijs legis nō ē michi
voluntas in vobis et mun? nō su
scipiā de manu v̄ra. ab ortu ei so
lis vsqz ad occasū magnū ē nom̄

nam in gentibus et in omni loco
nomini meo offert oblatio mun
da et vna est que i omni loco offer
tur. Hec ergo est vna in omnib?
oblationibus accepta oblatio. q̄c
quid ergo offerimus dum modo
isti vniatur oblationi acceptum
erit in oblatione ista. ne autem re
futetur ppter sacerdotem offerē
tem est etiam vna cum offerente
quia ipse est sacerdos et hostia q̄
seipsum obtulit i ara crucis et no
bis t̄didit ministeriū oblationis
nec respiciat pater ad manus no
stras sed ad man? primi offerē
tis et nob̄ ministeriū imponentis
Psal. Oblatum pro peccato non
postulasti. tunc dixi ecce venio vt
faciam voluntatem tuā deus. hoc ē
vniō offerens seipsum q̄ hoc est
voluntas tua **Ysa. liij.** Oblatus
est q̄ ipse voluit huius sacerdo
tis vice agentes quāto offerim?
ipsam hostiā ip̄e in nobis offert
sicut et **Daniel** septimo significa
tur vbi dicitur q̄ i conspectu ei?
hoc est antiqui dierum obtulerit
eum. omnis enim offerens in sa
cerdotio xpi offert et ideo sicut seip
sum pater refutaē non potest. ita
nec hanc oblationem **Johānis** de
cimo. Ego et pater vnū sumus
et ad hanc vnitatem vocamur vt
ad patrē reducāmur et patrēmi
amur et ad principium a quo exi
uimus recolligāmur. Sic ei dicit
Mat. xij. Qui nō colligit meos

dispergit. sic **Ps.** **C**ogrega nos
 de nationibus ut confiteamur nomini
 sancto tuo et gloriemur in laude
 tua. **V**ic est finis **Abrahe** q̄ pri
 ma credendi via est in que omnes
 in christu credentes reducti cogre
 gam̄ hoc sacrificiu h̄z etiā vni
 onē auz h̄is p̄ q̄b̄ offertur. hoc ē
 cū fidelibus nō tñ i vniōne natu
 re. s̄ etiā in spiritus viuificantis
 societate. **1. Cor. 12.** **P**ueri cōicauerūt
 carni et sanguini et ipse similiter
 participauit eiusdē. et ibidē. **N**usq̄
 em̄ angelos apprehen. sed se. ab.
 app̄. nostra autē assumens sua
 largitus est in spiritu sanctu nos so
 ciās. qd̄ significauit. **Jo. 14.** qñ
 de suo spū insufflauit discipul̄. et
 dixit **A**ccepit spiritus sanctu. tūc nos
 spū suo viuificauit et nos omnes si
 bi in eodē spiritu vniuit et sic de
 spiritu suo donauit nobis qd̄ siḡ
 tu est. **1. Cor. 12.** vbi dicit ad moy
 sen **T**olla de spiritu tuo et dabo
 septuaginta uiris. **S**ic ergo et
 nos p̄ q̄b̄ hoc sacrificiu offertur
 acceptam̄ in ipso et sic dicit sacra
 mentu vniōnis. **E**st autē hoc sacra
 mentu vocatu etiā cōiōnis sacra
 mentu qz cōicatiū effectū suoz
 qz dat cōiōnē s̄ctoꝝ. sancti em̄
 cōicant sua oia ex vno quod est
 xp̄i participatiō. **1. Cor. 10.** **P**a
 nis que frāgim̄ nōne participatiō
 corporis xp̄i est. **1. Cor. 10.** **V**n̄
 pais vnum corp̄ multi sum̄. q̄t
 quot ex vno pane participam̄. sic

em̄ vn̄? pais q̄ materia est sacra
 mentu istu cōficiat̄ ex multis ḡnis
 sibi p̄ oia intima sua cōicantib̄
 mixtiōne et vnius in alteru s̄bin
 tracone. ita corp̄ xp̄i. ex mul
 tis guttis sanguinis nr̄e natuē in
 vtero gloriosissime v̄gis s̄ptis
 et sibi p̄mixtis ē cōfectu et sic fide
 les multi sic multa ḡna per mun
 dica depurata et p̄vnum cor et per
 vnā aiā in affectu permixta et
 xp̄o capiti sic cōicantia. vni con
 stituūt corp̄ xp̄i mystice i suo ve
 ro corp̄e defiḡtu. **1. Cor. 12.** sic
 in vno corp̄e multa mēbra habe
 m̄. oia autē mēbra non eundem
 actū habēt. et ideo h̄ sacramtu
 nos cōicantes oia bona nr̄a et tēpo
 ralia et spiritualia facit et oēs nos
 nob̄ inuicē coherētes et ideo h̄ sa
 cramentu in greco vocat̄ sac̄ta sy
 naxeos hoc est cōiō. **I**nde est q̄ i
 simbolo ap̄toꝝ dicit̄ **C**redo s̄
 ctoꝝ cōiōnē. **F**acit em̄ nos cōicāē
 oia bō que sunt in oib̄. riuus. vi
 te in nos a capite xp̄o fluētibus
 et q̄ nulli bonū est ita suū. quin
 ois s̄ct̄ cōicet in eodē. **Ps.** parti
 cipē fac me de. **Actu. 17.** **M**
 titudis credēcium erat cor vnum
 et aiā vna. **I**n eo em̄ quem cōiter
 participabāt oia influebāt et ideo
 etiā riuus bonoz a singul̄ participati
 ti et in ip̄s collecti iteru ex ip̄s in
 cōmune diuidebātur. **1. Cor. 12.** **D**e
 riuēt fōtes tui foras et i plateis
 aq̄s tuas diuide. sic vidua oleo

a propheta accepto in omnia va
sa infudit et omnia bona que mu
tuo accepit repleuit. **iii. Reg. ii.**
ij. A tali comunione segregatus
est excommunicatus nichil habes
in corpore ihesu cristi nec partia
pas in aliquo bona ipsius dicen
te apostolo **Gal. vltio.** Si quis
non amat dominum ihesu xpm fit
anathema maranatha. **Vnde** eti
am ille segregatus sic a corpore
xpi dyabolo traditur puniendo.
p. Cori. v. **Cogregatis** vobis in
vnum et meo spiritu cum virtute dni
ihesu fidei hmoi hoinez sathane
in interitu carnis. habet etiam hoc
sacramentum ad ipsa vitaz amo
ris colligacionez et ideo sacramen
tu amoris siue caritatis vocatur.
qz indissolubili vinculo amoris
astringit cristu nobis et nos sibi
et nos nob. **Est** enim dicit **Aug.**
amor vitta siue viculu amatis et
amati que vitta siue viculu ama
tem transponit in amatu et econ
uerso amatu i amantez qz sicut
amor transitiuus est. ita etiam est re
transitiuus. cu ergo hoc sacramen
tum xpm in itinera nostra ponat.
et nos in spiritu xpi reponat. patz
qz directe in nobis facit actum
amoris et ido amoris sacramentu
vocatur mouens dominuz ihesuz
xpm in nos et nos in ipso. **Vnde**
Joh. xii. Cu hoc sacramentu in ce
na xpus tradere vellet pmisit et
dilexisset suos qui erant in mudo

in finem dilexit eos qz finit ois
dilectionis et virtutem siue carita
tis ostendit quando seipsum visce
ribus eoru infudit et immisit ni
chil sui sibi reseruans qd suis no
infunderet. **Iste** enim est vitul?
saginatus que in omni leticia et
dilectione suis in epulas exhibu
it. **Luc. xv. ps.** Sicut adipe et pi
guedie repleat aia mea. **Ideo** cla
mat sponsa in **Can. quinto.** Come
di fauum cu melle meo et bibi vi
num meum cum lacte meo. **Fau**
enim cum melle est dulcedo deita
tis et puritate sanctissime huma
nitatis. **Vini** iocunditatis est ioc
unditas deitatis et lacte dulcis
sini sanguinis. hoc enim est et co
tentu vinum sibi specie vini in sa
cramentu. de quo **Can. septimo.**
Guttur eius vinum optimum di
gnum dilecto meo ad potandum
labijs. **qz** dentibus eius ad rumi
nandum. **Dilectus** enim est i gut
ture per qd ad nos fluit spiritus
vite maxime desiderabilis. cum
spitu enim vite per guttur fluit
eloquiū veritatis et calor amoris
que nobis eum faciunt dilectum
et potabilem sicut vinum quod i
iocunditate nobis infunditur et
hoc labijs cordis que sunt intel
lectus et affectus ruminamus et
sibi incorporamur et per amorem
nostri obliuiscetes incorporati
sibi ad spiritum cordis sui trans
im? et sic ergo e amoris sacramentu

qz qd euacuauit in medie longissi
mi defect? restituit ab? spirituo
sus **Actu. ij.** repleti sunt ones spi
ritu sancto. ita qz etiā iude? alum
nos x ructare musti epulā rputa
r? **Deitas** autē p h qz in cibo est r
condimentuz prestat r onē pfiat
vtutis opeacōez r roboris **Actu.**
ix. Cū accepisset abū cōfortat? ē
Gen. xviii. Donaz bucellam pa
mis r cōfortet corvū. p s panis
cor hōis cōfirmet. hic ē qz in cor
pe cōio. in sāguine expiacō. i aia
preciū. in spū restaurat depditū
r in deitate virtutis operatio p
ficiat. ideo in pane illo onē dele
tamentuz spūale esse phibetur.
Cap. xvi. paratū panes de celo
pstitisti eis r. r ideo sacramtū ve
ritatis dicit. qz quicquid in um
bra alia sacramta significabant
r maxime sacramtuz agni pa
schalis hoc istud sacramtū ex
hibuit in veritate. habet etiā h
sacramtū ad finez omū viuoz ac
ceptibilitatē. **Finis** em ad quem
ōma viua reducantur omis vite
ē principiū a quo fluit omis vita
r ad illud mare viuum r viuifi
cans ordinantur per illud sacra
mentuz r hoc notatur **Johis. vi.**
vbi dicit **Sicut** me misit viuens
pater r ego viuo propter patres
r qui manducat me r ipse viuet
propter me. ac sic dicat vita inde
ficiens est pater que vita per ge
neracōnem manat i me r vita ex

me refluit in eum qui me in hoc
sacramento spiritualiter sumit r
sic ad primū ordinam vite auto
rez **Hic** etiā intelligitur qd dicit
tur **Apo. xix.** Agnus dei reget il
los r ducet eos ad vite fōtes aq
ruz qui non pascitur hoc vite tri
tico ad autorez mortis sociatur.
Tren. iij. matribus suis dixerūt
vbi est tritici r vinuz cum exala
rent animas in sinu matrum su
arum **Habet** etiā in ipsa vita
mirabilem gracie delectacionem
r ideo etiā eucaristia hoc est bo
na gracia vocatur **Vnde. psal. lv.**
Comedite bonum r delectabitur
in crassitudine aim vestra **Cras**
situde enim omnis boni est domi
nus ihus xpūs qui totus in hoc
sumitur sacramento **Vnde. p. Pe**
tri. ij. **Si** tamen gustastis quo
miam dulcis est dominus **Psal.**
Gustate r videte quomā suavis
est dominus r. **Cui** autem non
est dulcis illius infectum est os
felle amaritudinis **Actu.** octauo
In felle amaritudinis r obliga
cione iniquitatis video te esse **Eco**
tra dicitur de **Jonatha** filio colū
be. **p. Reg. decimo qito** **Gustau**
it paululū de melle isto r illumina
ti sunt oculi mei quia etiā ab us
bonū spm generās ad hāz hū na
turā oculos illuina. h ergo sunt
q ad vitā opaf h sacramtū r ideo
dicit vba q loquit? hū vob spūs r vi
ta sūt (**Sz** sūt qdā) ecce discreco

credendum et non credendum. di-
cit ergo **S**ed fuit quidam (ex vo-
bis) qui corpore estis meum (quod
non credunt) sed tamen per occasiones
curiositatis vel saturandi ventris
me sequuntur: **heb. iij.** Videte fra-
tres ne forte sit in aliquo vestrum
cor malum incredulitatis disceden-
di a deo vivo. **Nu. xiiij.** quousque
non credunt michi in omnibus si-
gnis que feci coram eis. **V**iciebat:
hec sunt verba euangeliste in qui-
bus iterum oculo aquile christi depre-
hendit veritatem. **D**icit autem tria-
discrecionem et noticiam credendi-
um ad quos oculus beneplaciti do-
mini et discrecionem reprobandum
ad quos est oculus simpli-
cis visionis et signum utriusque bo-
rum dicit ergo (**V**iciebat enim
ab initio) eternitatis (**I**hesus)
ut deus (qui essent) tempore fuero
rationis (non credentes) et qui in fi-
de permanentes. **ps.** Qui numerat
multitudinem stellarum et omnibus
eis nomina vocat. **O**es enim in fide lucen-
tes vocat ex nomine. **ij. Thi. ij.** No-
uit dominus que sunt eius. **ps.**
Nouit dominus dies immacula-
torum. **Joh. x.** ego cognosco meas
et cognoscunt me mee (et quis es-
set traditurus eum) sic **J**udas et
omnes illi qui de familia sua esse vi-
dent et sua accipientes quantum in
se est tradunt in potestate inimico-
rum suorum. hoc enim scit et sciuit ab
initio. **Apo. ij.** scio opera tua et quod

nomen habes ut viuas et mortuus
es. **sap. p.** qui loquitur iniquum
non potest latere nec preteriet eum
corumpiens iudicium (et dicebat
propterea dixi vobis) **E**cce signum ut
usque horum quia etiam hoc dicto mani-
festabat ea que dixit supra eodem
capitulo (quod nemo potest) hoc est
ex habitu gratie potestatis facul-
tatem habet quousque ab ipsa natu-
ra habeat facultatem (venire ad
me) per fidei deuotionem et sacramen-
ta participationem (nisi ei datum fu-
erit a patre meo) qui cum affectu
paterno libenter omnibus dat qui
recipere volunt. **Jac. p.** dat omnibus
affluenter et non impropat. **Eph. ij.**
Gracia ei dei saluati estis per fidei
et hoc non ex vobis. dei enim donum
est. **Luc. xi.** Pater vester celestis
dabit spiritum bonum petentibus
se (**E**x hoc multa). **H**ic incipit psal-
mus illa que est de retrocessione malo-
rum et probatione bonorum. habet
autem tres paragraphos. in quorum
primo agit de retrocessione ma-
lorum. in secundo de probatione bo-
norum. in tercio de communi re-
probatione occultorum et sub simula-
tione cum domino existencium. **D**icit
ergo. **E**x hoc multa. **math. xx.** **M**ulti
enim sunt vocati pauci vero electi.
Ecc. p. Stultorum infinitus
est numerus (discipulorum eius) in
doctrina eius non perfectorum (ab-
ierunt retro). **Luc. ix.** Nemo mit-
tens manum ad aratrum et respiciens

retro aptus ē regno celorū **Gen.**
ix. Vxor loth respiciens retro
versa est i staturā salis (a iā cum
illo) credentes vlt per penitēciāz
redēuntēs (non ābulabāt) **Ysa.**
p. dereliqrūt dñm blasphemauē
rūt scñm israhel abalienati sūt re
trosum **Ibē. ij.** me dereliquerūt
fontez aque viue a foderunt sibi
cisternas dissipatas cōtinere nō
valentes aquas (Dixit ergo ihe
sus ad duodecim) ecce p̄ bacō bo
norum. a diāt duo. questioez p̄
bacōis a respōsionez dignissime
accepōnis. diāt ergo (Nūquid
a vos) quos specialiter elegi **Jo.**
xv. Ego elegi vos a posui vos aē.
(vultis abiē) qz a me recedē i de
uū ē abire **Cāt. p.** Si ignores
te o pulchrima it̄ mu. eg. a abi
po. vesti. gre. h̄ ē recede a me seq̄
re aiales hōies i nullo a peudibo
differentes (Respondit ergo ei
symon petrus) quia obediēs fu
it a firmus sicut petra pro se a p̄
omnibus alijs dicēs (Domine)
in cuius dīcōne aucta sūt posita
(ad quem ibim?) qz non ē dux
vitatis nisi tu. vnde **Augustin?**
Si nos repellis a te da nobis al
terum te quem sequam̄. p̄s. Nō
descendimus a te vīuificab̄ nos
(Verba vite eterne habes) hoc ē
docēcia vitam eternam a duccē
cia ad ipsam a ideo intellexit i po
testate spiritus verba xp̄i a non
in infirmitate carnis **Eccā. iij.** sa

piētavitam filijs inspirauit a su
scipit exquirentes se a prebit in
via iusticie. qui illaz diligit: dili
git vitā. **p̄. vi.** **Mādatū lucna**
a lex. lux a viavite increpaciō di
scipline (a nos credim?) **qz Rō.**
x. Corde creditur ad iusticiāz (et
cognouimus) per virtutez signo
rum tuorū a vocez patris quam
audiuimus (qz tu es crist?) vn
ctus vndione deitatis (fili? dei)
p̄ris p naturā **Job. xi.** Ego credi
di qz tu es xp̄s fili? dei viui q̄ in
hūc mūdū uēisti Cū at h̄ cōfessio
maḡ fuit **Quēit crisostom?** qre
non laudatur a remuneratur sic
illa **Math. xvi.** Tu es crist? fili?
dei viui **Et respondet q̄ hui? cau**
sa est qz quādo petrus hoc dixit
quod hic dicitur **Judas erat iux**
ta eum stans ex adūso a qz illuz
petrus non segregauerat. ideo cō
fessio eius nō laudatur. sed hoc
nichil esse videt. qz etiā **Math.**
xxvi. quādo petrus confitebatur
etiam **Judas** fuit adhuc cū duo
decā **Et ideo dicēdū q̄ alia fuit ta**
dix hui? cōfessionis a alia illius
quā fecit **Math. xvi.** qz istius ia
dix fuit mixta idignacōe cōtra re
cedētes **Illi? at** radix fuit sola re
uelacō p̄ris a nō amor aliqs car
nal **Indigō** at ista petri pmix
ta fuit amoē carli quem habuit
ad xp̄m sic etiā **Math. xviii.** dix
it abhit a te dñe n̄ erit f̄ h̄. a ideo
x̄d argut? fuit a xp̄o dicēte **Vade**

retro satanas scanbalum mi
chi es. qz non sapis que dei sunt
Alitez aut dicit petro vade retro
a aliter discipulis abeuntib? Pe
trus em inuitatur ad consequen
dum consiliu dei a non preeundū
De discipulis aut dicitur qz abi
erūt retro per recessum a domino
(Respondit eis ih̄s) ecce volo si
amonicō (Nōne ego vos duode
cim elegi?) **Math. x. Marc. vi.
Luc. ix.** elegit duodecim quos a
aplos nominauit **E**legit aut hm̄
pntem iusticiam informans ele
ctionez nostraz que non nisi pre
sencia in hominib? cōsiderare pos
sumus. a ideo nō errauit i electi
one (a ex vobis vn? dyabol? est)
hoc est deorsum fluens. nō em̄ di
cit dyabolum ppter naturā. sed
ppter casus similitudinez **Joh.
xiii.** Cū dyabolus misisset in cor
vt traderet eū iudas scariothis.
(Dicebat aut de **Juda**) filio (sp
moris) qui cognoiebatur (sca
riothis) h̄ est memoria mortis.
qz mortem domini auaricia sua
perficiendā cōtinue meditabat.
(hic em̄ erat traditurus eum (a
iam tradicōnez cogitabat **Ecc̄. x.
Avaro** nichil est scelestius) **D**ic
iā aiā suam venalem habet (cū
ess; vnus ex duodec) a ideo debu
isset fidelis esse domino qui eum
ad apicez apostolice dignitatis
elegerat. **psa. p. Filios** enutruu a
exaltau; iphi aut spreuerit me.

Post hec au **Ca. viij.**
te abulabat ih̄s) **D**ic
incipit pars illa que ē
de verbo incarnato hm̄ qz est illu
minatiuū per erudicōnez **D**iuidi
tur aut i tres ptes. in qz prima
poitur illuminatozis manifesta
tio **I**n secunda illuminatio per
doctrinā. a hec incipit in capitulo
sequenti. a in tercia illuminacō p
exemplum. a h̄ incipit i capitulo
decimo **P**ria autē harū ptiū q̄ est
de illuminatoris maifestacōne
diuidit in duas ptes **I**n q̄rum
pria agit de illuminatoris maī
festacōe **I**n secūda ponit ih̄u xpi
ōm̄ū illuminatorz maifestacōez
ibi **N**ōne moyses ac. **A**dbuc at
prior haz diuidit in tres ptes.
In q̄rū pria dicit q̄re ad primū
diē sollemitatis ascendere noluit.
secūdo qz h̄ apud iudeos questio
a murm̄ fuit. tercio qliter ad me
diū diē sollemitatis ascendit **I**n
pria haz q̄tuor sunt pagraphi
In qz prio dñs a fratribus ad
ascēdēdū inuitat. in secūdo rōes
hui? inuitacōis assignat. in ter
cio rōnes ille p sapiēciā elidūtur
In q̄to ond̄it qliter fratribus
ascēdētib? **I**hesus prio mansit a
postea occulte ascēdit **D**icit ergo
in prio q̄tuor scz qz abulabat in
galileā. a quae nō i iudeā. a quā
do h̄ facta sunt. a qualis vt abu
laret in iudeam ē inuitatus **D**icit
ergo **P**ost hec: vt dic̄ **C**risosto.